

LETO -
YEAR 44
MAREC 1995

m i s l i

THOUGHTS

Naslovna slika: Slovenska mati – "žena, vzgojiteljica za mir" dneva miru 1995. (Ilustracija je delo ameriške Slovenke Nancy Bukovnik.)
+ + +

KAR hitro je prišla tokrat na vrsto nova številka MISLI. Z njo sem moral malo pohiteti, če hočem, da bo velikonočna po domovih pred prazniki. Morda se mi bo posrečilo – če ne bo prišlo kaj vmes . . .

Da, večkrat pride kaj vmes, kar se niti ne tiče urednika ali upravnika, četudi končno vse pade nanj. "Le zakaj je prav meni poslal štiri prazne strani? . . ." – "Saj sem vendar poravnal naročnino, pa mi pošlje osem strani dvojnih, osem drugih pa manjka . . ."

Prav to zadnje se je zgodilo pri zadnji številki. Pa ne le enemu naročniku. Računam, da je krog sto izvodov imelo drugo sekcijo strani dvojno, tretja pa je manjkala. Tako sem ugotovil, ko mi je v knjigovoznici povedal, da mi je pripravil nekaj nad sto izvodov manj, ker mu je zmanjkala druga sekcija strani (seveda, ko je šla v vezavo tudi namesto tretje), druge pa ostale. Žal pri pakiranju za pošto ni mogoče vsak izvod posebej pregledati. Smo pa naknadno tiskali drugo sekcijo ter iz ostankov ostalih dobili okrog sto dobrih izvodov.

Kdor se je doslej javil, da je dobil pokvarjeno februarško številko, je takoj dobil nadomestek. Rad vsakemu ustrežem, seveda pa brez vaše prijave ne morem vedeti, kdo je oškodovani nesrečnik. Le naj se javi, pa mu bom pomoto knjigovoznice lahko in z veseljem popravil.

Upam, da velikonočna številka ne bo doživela kaj slижnega.

– Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena. Če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO – I. del – Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol – Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca – Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancem.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. IDEL (SLOVENIAN LANGUAGE GAUGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11 dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI – SLOVENIAN FOLK SONGS – A. L. Ceferin (ed.) – Cena knjižice z audio-kaseto vred 6 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnje izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, II. del. – Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stanek Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarje.

STO RECEPTOV SESTRE NIKOLINE. – Kuharska knjiga o domačih jedeh. – Cena deset dolarjev. /Takoj pošla. Čakamo novo pošiljko./

PISMA MRTVEMU BRATU – Topli spomini na brata – Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja – Cena 12 dolarjev.

PRED VRATI PEKLA – Duhovnik lazarist Franc Sodja opisuje živo življenje v ljubljanskih zaporih po končani vojni. – Cena 8 dolarjev.

JESENSKO LISTJE – Prva pesniška zbirka adelajdskega pesnika Ivana Burnika – Legiša. Ves dobiček je namenjen ljubljanski otroški bolnišnici. Cena 10 dolarjev.

misli

(THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 – Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel.: (3)853 7787 – Fax (03)853 6176 + Naročnina za leto 1995 je 10.– dolarjev, izven Avstralije 18.– dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišтво za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel.: (03)387 8488 – Fax: (03)380 214

Poziv Državnemu zboru in
pristojnim oblastem Slovenije
— stran 65

Zdaj znam — pesem
— Tone Kuntner — stran 67

Slomšek o domovinski ljubezni
— stran 67

Nepismenost je res revščina
— Papež ob postu 95 — stran 68

Cvetni romarji — črtica
— Joža Likovič — stran 70

Praznovali ne bodo le komunisti
— Pogovor Iva Žajdela
z dr. T. Velikonjem — stran 72

Veliko veselega sem doživel . . .
— iz v "Družini" — stran 73

Središče sv. Rafaela, Sydney
— P. Valerijan — stran 75

Stabat Mater — odlomek
— stran 76

Pusti post?! — Iz "Družine"
— Franci Petrič — stran 77

Izpod Triglava — stran 78

Na poti do oltarja — O prvi avstr.
blaženi — P. Valerijan — stran 80

Središče svetih Cirila in Metoda,
Melbourne — P. Tone — stran 82

Moje celice — zapiski iz zaporov
— Joško Kragelj — stran 85

Naše nabirke — stran 85

Za trajne sadove papeževega
obiska — Slov. škofje — stran 86

Središče svete Družine, Adelaide
— P. Janez — stran 88

Razpis štipendij RS — minister
— Dr. Slavko Gaber — stran 89

Z vseh vetrov — stran 90

Kotiček naših mladih — stran 92

Križem avstralske Slovenije
— stran 93

Pa spet nekaj uvoženega iz
Republike Slovenije — stran 96

Poziv Državnemu zboru in pristojnim oblastem države Slovenije

Petdeset let po koncu komunistične revolucije podpisani
Slovenci zahtevamo, da Državni zbor in pristojne oblasti države
Slovenije izpolnijo svojo dolžnost.

V času, ko mineva:

- 50 let po vzpostavitvi komunistične totalitarne oblasti nad slovenskim narodom, usodo in premoženjem slovenskih ljudi;
- 50 let po koncu druge svetovne vojne, ki se je nadaljevala kot hladna vojna med demokracijo in komunizmom;
- 5 let po političnem preobratu in pričetku demokratičnih sprememb v Sloveniji;
- 4. leto veljavnosti ustave države Slovenije, ki pomeni prelom s preteklostjo; žal pa so iz le-te ostale številne nepopravljene krivice in premnoge žrtve brez povrnjene časti, to pa podaljšuje razdor in onemogoča spravo med Slovenci;

zahtevamo:

- da Državni zbor in pristojne oblasti države Slovenije izpolnijo dolžnost, ki jim jo nalagajo črka in duh slovenske ustave ter določila mednarodnega prava v skladu z Listino Združenih narodov, Deklaracijo Evropskega sveta in Helsinškimi listinami, tako da:
  - izrecno obsodijo komunistično partijo, ker je med vojno in okupacijo zlorabila slovensko željo po svobodi in narodnoosvobodilni boj v svoje revolucionarne namene;
  - obsodijo zločine, ki so jih izvajali nosilci revolucije nad slovenskim narodom pod pretvezo osvobodilnega boja, hoteč uničiti svoje idejne in politične nasprotnike;
  - priznajo, da je bil slovenski odpor proti komunizmu med drugo svetovno vojno samoobrambno in domoljubno dejanje;
  - razglasijo poboj domobrancev in vseh drugih nasprotnikov komunističnega totalitarizma za zločin proti človeštvu;
  - obžalujejo nasilje komunistične države in teptanje temeljnih človekovih pravic po končani vojni;
  - sprejmejo ukrepe, da bo neodvisna sodna oblast raziskala zločine med revolucijo in po njej;
  - sprejmejo zakone, ki bodo pretrgali povezavo s prejšnjo totalitarno ureditvijo in odpravili politične, gospodarske in druge privilegije nekdanjih oblastnikov in njihovih naslednikov;
  - razveljavijo razsodbe, ki so jih po vojni izrekla sodišča na podlagi revolucionarnih zakonov, omogočijo poravnavo moralne in materialne škode, ki je bila povzročena premnogim

Tu je na Pozivu današnjemu vodstvu Slovenije ob letošnji petdesetletnici – prvih petdeset podpisov iz vseh delov sveta. Doma se jim je pridružilo že na tisoče novih podpisnikov, ki podpirajo zahteve kot tehne in pravične. Če bodo sprejete, bo z njimi Sloveniji zagotovljena bodočnost brez travme: z roko v roki bomo šli lepšim časom naproti.

Kdor bi želel dati Pozivu svoj podpis ter pridobiti za to tudi svoje enakomisleče rojake – MISLI imajo podpisne pole in jih na željo rade volje pošljejo vsakemu prosilcu.

Dipl. inž. Jože Strgar
Ljubljana

dr. Mate Roesmann
Cleveland, ZDA

Bazilij Valentin OFM
Kew, Avstralija

dr. Peter Urbanc
Toronto, Kanada

akad. dr. Peter Gosar
Ljubljana

prof. dr. Milan Komar
Buenos Aires, Argentina

pisatelj Zorko Simčič
Ljubljana

Ivan Korošec
Buenos Aires, Argentina

prof. dr. Janez Juhant
Ljubljana

Rudi Kolarič
Cleveland, ZDA

prof. Justin Stanovnik
Ljubljana

prof. Tine Vivod
Buenos Aires, Argentina

prelat dr. Janez Gril
Ljubljana

dr. Aleksander Zorn
Pariz, Francija

Slovenec med revolucijo in po njej, in zagotovijo enake socialne in druge pravice pod enakimi pogoji vsem žrtvam vojne in revolucije;

- sprejmejo zakone, ki bodo v državi Sloveniji uveljavili pravno državo v skladu z ustavo, konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Svet Evrope) in Splošno deklaracijo o človekovih pravicah (Združeni narodi).

Podpisani pričakujemo, da bodo predstavniki države Slovenije zadostili pravic!

Na slovenski zemlji in v zdomstvu leta 1995.

prelat Jože Mauvar
Helena, Montana, ZDA

prof. dr. Anton Stres
Ljubljana

dr. Katarina
Bogataj-Gradišnik
Ljubljana

Rudolf Smersu
Buenos Aires, Argentina

akad. dr. Kajetan Cantar
Ljubljana

dr. Marko Kremžar
Buenos Aires, Argentina

prelat dr. Ignacij Čretnik
Pariz, Francija

Emil Cof
Buenos Aires, Argentina

dr. Peter Klopčič
Toronto, Kanada

nadškof msgr. Alojzij Turk
Novo mesto

Cvetko Falež
Fadden, Avstralija

dipl. inž. Jernej Dobovšek
Buenos Aires, Argentina

dr. Tine Velikonja
Ljubljana

Slavko Urbančič
Buenos Aires, Argentina

Marija Vodišek
Ljubljana

Jože Škerbec
Buenos Aires, Argentina

Dušan Lajovic
Mortlake, Avstralija

Jože Kastelic
Toronto, Kanada

Janez Rihar
Ljubljana

nadškof
dr. Franc Perko
Beograd

dr. Janez Zorec
Pariz, Francija

akad. dr. Stane Gabrovec
Ljubljana

dr. Jože Bernik
Chicago, ZDA

pisatelj Jože Snoj
Ljubljana

Paulina Dobovšek
Buenos Aires, Argentina

dr. Peter Remec
New York, ZDA

msgr. dr. Janez Zdešar
München, Nemčija

doc. dr. Ivan Štuhec
Maribor

dr. Avguštin Kuk
Toronto, Kanada

dr. Stanislav Frank
Seaton, Avstralija

prof. Vinko Ošlak
Celovec, Avstrija

dr. Ivan Likar
Koper

dipl. iur. Lidija Drobnič
Ljubljana

dr. Albin Medved
ZDA

dr. Marjan Struna
Pariz, Francija

pisateljica Nada Matičič
Ljubljana

ZDAJ ZNAM

Zdaj znam izmeriti
neizmerljivo.

Po vas
si jemljem mero za ljubezen,
za zvestobo, srčnost in pogum;
po vas
presojam svoja hrepenenja
in preverjam njihovo veljavo;
po vas
postavljam ceno
za poštenje in iskrenost;
po vas
deljave merim in bližine
med ljudmi;
po vas
tehtam prijateljstvo
in bratstvo,
po vas,
po vas, ki ste prelili svojo kri
za domovino.

Zahvaljeni za ta merila,
bratje!

TONJE KUNTNER

Predvelikonočni motiv sredi slovenske vasi

KAJ ima torej storiti, kdor domovino ljubi? Kdor svojo domovino ljubi, se bo vsega veselil, kar srečo domovine poviša; srce ga bo bolelo, če jo nadloga ali nesreča zadene; vse njene prigodke bo v srcu občutil. Prerok Jeremija je v srcu občutil vse nadloge svoje domovine in je žaloval nad njenim razdejanjem v svojih žalostnih pesmih. Jezus je jokal nad Jeruzalemom.

Kdor svojo domovino ljubi, ji iz srca vse želi, kar je zanjo dobrega in koristnega. Svojo domovinsko ljubezen tedaj tudi s tem skazujemo, da ji vse dobro in koristno iz srca želimo.

Ali ne bilo bi dosti vse vesele in žalostne prigodke svoje domovine v srcu čutiti in ji vse dobro in koristno iz srca želeči; dober deželan je tudi pripravljen z besedo in dejanjem v potrebi svoji domovini po svoji moči pomagati, in skrbi, vse ovrniti in obvarovati, kar bi ji bilo škodljivega in nevarnega. Tudi s tem tedaj skazimo domovinsko ljubezen, da radi in radovoljno vse storimo, kar srečo domovine poviša, in si prizadevamo, vso škodo od nje odvrniti.

Če pa tudi prigodbe svoje domovine v srcu čutimo, ji dobro želimo in smo pripravljeni, k pridu domovine po svoji moči pomagati, je vendar le sam ljubi Bog, ki zamore domovini vse, kar ji k časti in sreči služi, dati, vse hudo in nesreče od nje odvrniti, jo blagodariti in osrečiti. Kdor svojo domovino resnično ljubi, bo tedaj tudi svoje želje za srečo domovine k Bogu pošiljal, večkrat presrčno bo zanjo molil. Molimo tudi mi večkrat za svojo ljubo domovino in prosimo Boga, od katerega vse dobro pride, naj blagoslovi njo in vse njene prebivalce.

ANTON MARTIN SLOMŠEK

Papeževo pismo

Nepismenost
je resnična
revščina

za postni čas 1995

"Gospodov Duh . . . me je posvetil. Poslal me je, da oznamim blagovest ubogim, da slepim prinesem vid" (Lk 4, 18).

Dragi bratje in sestre!

Ob letošnjem postnem času želim skupaj z vami premišljevati o malo znanem zlu, ki pa zelo številnim revnim ljudem preprečuje napredek, zmago nad odrinjenostjo in resnično osvoboditev. V mislih imam **nepismenost**. Moj častivredni predhodnik, papež Pavel VI., je naglašal, da "lakota po znanju ni manj moreča kakor lakota po živilih: nepismen človek je nezadosno hranjen duh" (Okrožnica o delu za razvoj narodov št 35).

ZLO NEPISMENOSTI

Ta strašna nadloga čvrsto drži velikanske množice ljudi v stanju nerazvitosti in vnebovpijoče bede, ki jo nerazvitost povzroča. Številna pričevanja z raznih celin kot tudi srečanja, ki sem jih imel med svojimi apostolskimi potovanji, me potrjujejo v prepričanju, da tam, kjer je nepismenost, bolj kot drugod vladajo lakota, bolezni, umrljivost otrok, poniževanje, izkoriščanje in drugo vsakovrstno trpljenje.

Človek, ki ne zna ne brati ne pisati, se bo le z veliko težavo privadil na sodobne načine dela. Takorekoč obsojen je na nepoznanje svojih pravic in dolžnosti ter je zato resnični revež. Zavedati se moramo, da je nepismenih več sto milijonov odraslih in da je več deset milijonov otrok, ki ne morejo hoditi v šolo, ker ni nobene v bližini ali pa jim to onemogoča revščina. Tako ostanejo okrnjeni v svojem osebnem razvoju in ne morejo uveljavljati svojih osebnih pravic. Cele množice takšnih ljudi

dvigajo roke proti nam in nas prosijo za dejanja bratske ljubezni.

PISMENOST V SLUŽBI DRUŽINE

Če imajo osebe, družine in skupnosti dostop do pouka, vzgoje in različnih stopenj izobrazbe, bodo na vseh področjih gotovo lažje napredovale. Pismenost omogoča osebi, da razvije svoje zmožnosti, obogati svoje odnose z drugimi in da darovi, ki jih je prejela, obrodijo sad. V tej zvezi pravi drugi vatikanski koncil: "K sami človeški osebi spada, da se do prave in popolne človečnosti povzpne samo po kulturi" (CS 53,1). Umska izobrazba je odločilna prvina za rast takšne človeške kulture, ki omogoča večjo samostojnost in svobodo. Omogoča tudi boljše oblikovanje lastne vesti in polno dojetje lastnih odgovornosti na moralnem in duhovnem področju. Vsaka prava vzgoja je namreč hkrati duhovna, umska in moralna.

Izmed vprašanj, ki dandanes vznemirjajo ljudi, se večkrat izpostavlja vprašanje demografskega razvoja (rast prebivalstva). Na tem področju je pomembna pomoč družinam, da bi same sprejemale odgovornost. Junija 1994 so zbrani kardinali enoglasno izjavili, da sta "vzgoja in razvoj veliko učinkovitejša odgovora na demografske težnje kot pa vse prisile in umetne oblike demografskega nadzora" (Izjava kardinalov v podporo varstva družine, 14. junija 1994). Če se družinski člani znajo posluževati tudi pisnega sporazumevanja, to utrjuje tudi samo ustanovo družine. Tako se jim ni treba pasivno podrežati programom, ki bi jim bili sicer vsiljeni in bi omejevali njihovo svobodo ter odgovorno uravnavanje lastne rodovitnosti. Tako pa tudi sami postanejo dejavniki lastnega razvoja.

PISMENOST V SLUŽBI MIRU

Težke življenjske razmere naših bratov in sester, ki so odrinjeni od današnje kulture, nas zavezujejo k dejanjem solidarnosti do njih. Samo s konkretnimi pobudami za to, da bi revne ljudi naučili brati in pisati, jim pomagamo izpopolniti njihove umske sposobnosti in zaživeti bolj samostojno. Pismenost in šolanje sta glavna dolžnost in nalozba (investicija) za prihodnost človeštva, za "celoten razvoj vsega človeka in vsega človeštva", kot je

prav naglaševal papež Pavel VI. (Okrožnica o delu za razvoj narodov št. 42).

Za vsako ljudstvo velja: čim več je ljudi, ki so deležni zadostne izobrazbe, tem lažje bo celotna skupnost odločala o svoji usodi. V tem pogledu pismenost prispeva k sodelovanju med narodi in k svetovnemu miru. Enako dostojanstvo oseb in ljudstev zahteva, da se mednarodna skupnost z vsemi silami trudi premagati krivične neenakosti, zaradi katerih še vedno ostajajo v nevednosti milijoni ljudi.

Ob tej priložnosti z hvaležnostjo mislim na osebe in organizacije, ki delajo na področju solidarnosti in pismenosti. Posebej se obračam na socialne in verske ustanove, na učitelje in študente kot tudi na vse ljudi dobre volje. Vabim jih, naj še velikodušneje delijo z drugimi svoje gnotne in kulturne dobrine, najprej v svojem okolju. Podpirajo pa naj tudi delovanje organizmov, ki se posebej trudijo za pismenost v raznih delih sveta.

PISMENOST V SLUŽBI EVANGELIZACIJE

Napredek v pismenosti bo prispeval tudi k poglobljeni evangelizaciji, če bo pomagal vsakemu bratu in sestri na še bolj oseben način sprejeti

krščansko oznanilo in poslušanje božje besede dopolniti še z branjem. Če bo več ljudem odprt neposreden dostop do Svetega pisma - kolikor mogoče v njihovem jeziku -, bo to le še obogatilo razmišljanje pri ljudeh, ki iščejo smisel in pravo smer svojemu življenju.

Spodbujam pastirje Cerkve, naj si to veliko služenje človeštvu vzamejo k srcu in ga podpirajo. Ta naloga povezuje oznanjevanje veselega oznanila s posredovanjem znanja, s pomočjo katerega si bodo naši bratje in sestre mogli osebno prisvojiti pomen tega oznanila, mogli bodo okušati njegovo bogastvo in ga kot sestavni del vgraditi v svojo kulturo. Danes delati za širjenje pismenosti pomeni prispevati h graditvi občestva v pristni in dejavni bratski ljubezni.

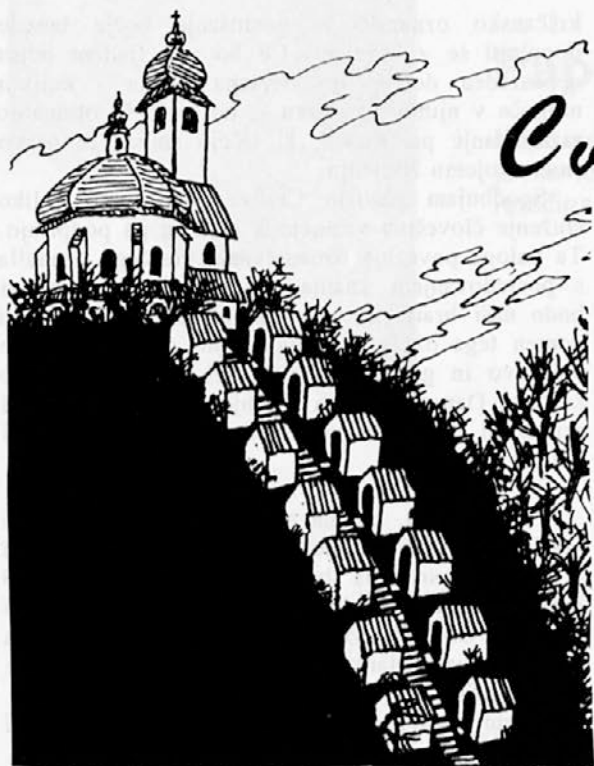
Prosim Boga, naj na priprošnjo blažene Device Marije, Jezusove in naše matere, posluša naš glas in se dotakne src, da bi postni čas v letu 1995 zaznamovali kot nov korak na poti spreobrnjenja, ki ga je naš Gospod Jezus oznanjal na začetku svojega mesijanskega poslanstva, in ki je naslovljeno na vse narode (prim. Mt 4, 12-17).

V tem upanju vam iz srca podeljujem apostolski blagoslov.

JANEZ PAVEL II.

SVETE
VIŠARJE,
naša najvišja
Marijina
božja pot
/1790 m/

Cvetni romarji

Romarice so drobile po cesti ob zvokih zvonov, možje so večinoma molčali in zrlji v neki zadregi na goro, kjer jih bo omečila Žalostna Marija, ki so ji posvečeni cvetni dnevi.

Pot je zavila med strmce. Sladkobno dehtenje nas je objelo. Tukaj se je gotovo oddahnila ljuba pomlad, ki je razvnela hoje na Trebevniku, skrita jezerska okenca in strta srca, čemeča kraj belih brez. Še tako puščoben grmač je osrečila ljubezniva poslanka s šopom belic, piskavčkov in zvončkov, v sleherni kljunček je položila skrivoma spjev, ki se je pridružil romarskemu prepevanju. Vsi smo sledili njenim mehkim stopinjam, ki peljejo na goro, skoraj nismo čutili bremena pokore ali zaobljube, ki smo si jo naložili z romanjem. Saj se je lesketala v vsaki cvetki čista kapljica odpuščanja, ki nam ga je namenil Bog!

Zvonovi so utihnili, tudi romarji so nehali prepevati. Bili smo skoraj pod visokim božjepotnim ozidjem. Reber nas je upehala, čvrsto sonce je razgrela naša čela. Stopnišče, ki vodi v cerkev, se mi je zdelo odmaknjeno grehu in prahu, ostalo je še vedno nekam strmo, skoraj nepristopno posvetnim ljudem. Nič nečistega se mu ni moglo približati, stopinje romarjev so se blestele na njem. Starke so počivale na vsaki stopnici, se pobožno pripogibale in križale. Izza ozidja so gledala na nas dekleta, ki so si nadela pisane robece, breščiče koželjnice in cenen nakit. Pod platnenimi strehami sejmarskih šotorov so se menjaje vrstili medeni odpustki, mikavni medaljončki in oljčne vejice. Pri zakristiji je vihtel deček v rdečem oblačilu posodico z živo žerjavico. Veter se je s svojimi nevidnimi ustnicami nasrkal vonjav kadila, se bežno poigralval z jabranki (leskovimi mačicami) in končno minil v modrem ozračju, ki je presihalo nekje med rakiškimi košeninami v bleščičo sinjino. Tam je bilo nebo podobno negibnemu pajčolanu, ki zastira našim očem večnost.

Praznična ubranost, ki je odsevala v oknih svetišča, vrh lin in vsepovsod, nas je navdala s svetim navdušenjem. Zvonovi so ponovili svoj pozdravni spjev, sedaj še bolj slovesno, povzdigujoč naše duše in prošnje. Bronasti bratje so z gromkim glasom raznašali cvetno blagovest, kakor da že slutijo velikonočno zarjo z Alelujo, ki nas bo ob

Na Žalostni gori so vnovič udarili zvonovi. Milo in slovesno se je razlegala njihova pozdravna pesem, namenjena cvetnim romarjem, ki so se zgrinjali proti božjepotnemu središču. Romarji so prihajali prek barskih strženov in trdin, oni od Vrhniko z ladjami, Ižanci s klokajočimi vozovi, Goričevci, Rakičani in Meniševci, dobri, slabi in stanovitni, ki se jih potrpežljivi Bog ne naveliča. Predpoldan cvetnega petka je bežno minil, romarji so se komaj zvrstili. Kdo bi ostal doma, saj Marija na gori nikogar ne zavrže! Tako sem se tudi jaz pridružil nad prevaljskimi ledincami zakasneli družbi domačih romarjev. Bregovi Žalostne gore so bili svetli in mikavni. Vse je bilo bistro, vse se je oglašalo v brezimnih spevih in se zahvaljevalo Bogu za prerojenje. Veter je pometal poslednje ostanke trohnobe in odnašal preperelo listje v gluhe grape. Leščevje se je odelo v mehko zelenilo, lipe so že poganjale, soseska kosov se je razletela po skritih gnezdih. V bukovju so vriskali pastirji, ki so nabirali brinje, bršljan in mačice, da bo dehtela njihova butara cvetne nedelje kakor košček raja.

Nekateri romarji so vzdignili Marijino pesem "Marija skoz' življenje..." Odmev pobožnega napeva je hitel pred nami kakor sel, ki se bo dotaknil rdečih banderc pred cerkvijo in oznanil zbranim, da prihaja nova družba vernih romarjev.

tednu razveselila. Hosana, hosana!

Vrh stopnišča so se nabrali prosjaki, ki so s pojočim glasom blagrovale zdrave in srečne, prekladali zakrpane malhe in razkazovali revne ude. Njihove oči so se blestele v solzah in upanju, da bodo obilno obdarovani. Na trati okoli cerkve so se zadrževale družbe romarjev, nekateri so opravljali svojo pobožnost pred postajami križevega pota, ki je ostal še vedno častljiv in svet. Podobe so ohranile nekdanji sij in posebnost. Jezusov obraz je ostal krotak, Judje krvoželjni, pogledi rimskih čuvajev srepi, jeruzalemske žene pa blede in preplašene.

Stopil sem v zakristijo, sveto opravilo se je začelo, romarji so povzdignili srca in roke. Zadišalo je po kadilu, zmeda današnjih dni je nehala mrtvičiti naše duše, ki so se obrnile k Mariji. V ozračju se je zganilo nekaj belega in sladkega, milost božja se je bližala in nas zedinila v tem svetišču v bratovsko občestvo cvetnih romarjev. Srce ob srcu, solza ob solzi! Zaskrbljeni gospodarji, pastirji v zaguljenih čevljih, matere z drobnimi obrazi, plašna dekleta, čolnarski hlapci in podpeški kamnarji, kramparji z železnice, kajžarji, ki pojedajo luštrekov kropček, otroci, vsi, prav vsi, ki nismo pozabili ponavljati prastari amen. Sonce se je kralo skozi priprta okenca. Bistri žarki so se tisočkrat raziskrili na ramenih lestenca in se

razpršili v nezatne pramenčke, ki so v snopih padali na oltar in se končno ujeli v zlati obrezi evangeljske knjige. Njeni robovi so skrivnostno zagoreli, kakor da jih je prekalil plamen iz božjih rok.

Po končani maši so se romarji našli pod stopniščem in za šotori. Razvezali so cule in srca; znanci so obujali spomine. Tudi jaz bi se rad pridružil komu, da bi nežno pokramljala. Strt od zmede časov in ljudi, sam s seboj navzkriž, sem si zaželel domače, odkritosrčne besede. Naslonil sem se na ozidje. Pred mano so ležale tihe lehe, zrnice, čudovita stržena, zasanjana Ljubljana, družine brez, božja pomoč, gore s svetlimi bregovi, oblaki s prijaznimi lici, domačije, ki kličejo romarje...

Romarji so se razhajali, pesem zvonov jih je spremljala preko brežin in dolov. Večerilo se je, Bog se je vnovič dvignil sredi stvarstva in šel s svojim pravičnim prstom od zvezde do zvezde. Na barskih trdinah so se svedrali tanki dimčki: bele sence so vstajale in minevale sredi nepristopnega rakitovja. To so bile molitve vračajočih se romarjev, darovanih v solzah in ljubezni za verne duše.

Tako je minilo cvetno romanje, nato se je spočel čar velikega tedna, poln luči in odpuščanja.

JOŽA LIKOVIČ

Kapelica Žalostne Matere božje pred vhodom v stiški samostan

Praznovali ne bodo le komunisti

V ljubljanskem Slovincu je izšel pogovor z dr. TINETOM VELIKONJEM, predsednikom Nove slovenske zaveze. S svojo ustanovo se trudi, da bomo na letošnjo 50-letnico gledali tudi z naše strani. Osrednji spomin obletnice bo 25. junija na grobovih žrtev v Kočevskem rogu. Še prej bo simpozij o državljanski vojni med okupacijo in še več drugih pomembnih prireditev.

DRUŠTVO Nova slovenska zaveza združuje vse tiste, ki jih je med vojno in po njej prizadela komunistična revolucija. Letos ga čaka veliko dela. Poleg tega, da se bo moralo odzivati na ponarejena slavja nekdanjih komunistov in njihovih partizanskih borcev, ga čaka zahtevno delo pri postavljanju spominskih plošč (predvsem v Ljubljani) in organiziranju slovesnosti ob 50. obletnici pobjev domobrancev in drugih žrtev komunizma.

Letos čaka NSZ veliko dela, pri čemer mislim najprej na nadaljnje postavljanje spominskih plošč.

Spoznali smo, da je skrajni čas, da vrnemo vsem, ki so med državljansko vojno umrli na protikomunistični strani, pravico do javnega imena in vsaj simboličnega groba. Večino dela opravljajo domači ljudje. Zbirajo se po župnijah in podružnicah, z našo pomočjo ustanovijo odbor in ta si razdeli delo. Treba je zbirati in preveriti podatke o umrlih, saj so sezname, po katerih so žrtve klicali na morišča, uničeni. Večkrat so težave, kadar je treba dobiti pisno privoljenje za vpis umrlega na ploščo ali za to dobiti denar. Ne gre samo za vpis na spominsko ploščo, gre za javno izpostavitve umrlega, razglasitev, da je mrtev in tudi podatka, kako je umrl, saj so uradno ti ljudje še vedno živi.

Ob tem moram opozoriti na neko sprevrženost. Vsi smo načelno za spravo med mrtvimi, zavedamo pa se, da sprave med živimi ne bomo dočakali. Za zdaj se moramo vsaj med seboj kulturno pogovarjati. Vendar ni nihče uradno protestiral ob podlih razlagah (Stane Potočar, Danica Simčič), da so te plošče neke vrste sramotilni stebri, češ da so tisti, ki so na njih napisani, zdaj izpostavljeni javni sramoti. Izgleda tako, kot da morilci niso skrili

grobov pomorjenih in uničili njihovih seznamov z namenom skriti svoj zločin, ampak iz srčne dobrote, ker so želeli sorodnikom prihraniti ponižanje ob obisku grobov svojih dragih.

Izprijena je bila tudi parlamentarna razprava o zakonu o popravi krivic, ki ga je v proceduro vložila Slovenska ljudska stranka. Predlog je že v svoji osnovi namenjen predvsem internancem na Golem otoku in povojnim političnim zapornikom, zdaj pa so ga tako oskubili, da ni vreden počenega groša. Mučenim in umorjenim so črtali celo pravico do dobrega imena. Žal je igral pri tem čudno vlogo Franc Bučar: zakon je kot celoto podprl, potem pa se je v starčevskem samoljubju nesrečno obregnil ob enega od členov in dosegel nekaj, česar gotovo ni pričakoval.

Vrniva se k spominskim ploščam, ki jih pripravljate.

Navedel bi Ljubljano s 700 imeni, Šenjernej s skoraj 500 imeni, Žužembek, kjer bo napisanih več kot 200 imen, Šentrupert z okrog 200 imeni. Na postavitev se pripravljajo tudi v Gorenji vasi v Poljanski dolini, v Ribnici, na Brezovici, v Šentjoštu. Za vse nimamo seznamov, saj obstaja tudi Društvo za obeležje zamolčanih grobov, ki ga vodi Franc Perme. To društvo se ukvarja s postavljanjem župnijskih spominskih plošč in znamenj na grobiščih in moriščih (Mozelj, Travnica gora, Vrh nad Trbovljami, Mačkovec...), od njih pa podatkov ne dobimo. Gorenjskih domobrancev je bilo pobitih več kot tisoč, vendar jih je doslej navedenih na spominskih ploščah komaj tretjina. Bela krajina je krvavela predvsem na začetku, treba pa bo tudi na Štajersko, kjer bomo za začetek popisali domačine, ki so bili po vojni pomorjeni v Šoštanju. Tudi Primorska še čaka.

Pripravljate tudi slovesnosti ob 50. obletnici pobojev domobrancev in drugih žrtev komunizma.

Za slovesnosti ob 50. obletnici zmage revolucije in pobojev domobrancev je ustanovljen spominski odbor, ki ga kot prvi med enakimi vodi dr. Janez Gril, v njem pa sodelujemo tudi člani NSZ. V odboru je še nekaj duhovnikov, zastopniki Katoliškega središča za Slovence po svetu in društva Slovenija v svetu, saj pričakujemo prihod večjega števila izseljencev z vseh celin, največ pa iz Združenih držav Amerike in iz Argentine.

Odbor najprej namerava na državni zbor nasloviti poziv, naj se ob 50. obletnici vrhunca komunistične revolucije loti nekaterih opravil, če resnično želi prispevati k spravi. V tujini so poziv že objavili (V tej številki Misli nam služi za uvodnik. - Op. ur.), mi tu v Sloveniji pa ga bomo ta teden s tridesetimi prvimi podpisniki. (Kot vidite v uvodniku, je bil poziv v Sloveniji že objavljen s petdesetimi prvimi podpisniki, med katerimi je tudi

urednik Misli in še nekateri avstralski rojaki. - Op. ur.) V naslednjih mesecih bomo skušali zbrati čim več podpisov, doma in v tujini, nato pa ga bomo izročili parlamentu.

Spomladi bo Teološka fakulteta v Ljubljani pripravila simpozij o državljanski vojni in pri tem zlasti o vlogi Cerkve in škofa dr. Gregorija Rožmana.

O srednja slovesnost bo v Kočevskem rogu 25. junija. Žalno mašo bo daroval nadškof dr. Alojzij Šuštar, povabili pa smo tudi druge slovenske škofo, tudi zunaj Slovenije. Prizadevamo si, da bi bil kulturni program primeren zgodovinskemu trenutku. Po izkušnjah zadnji let se zbere takrat okrog brezna Pod Krenom brez posebnega oglašanja in vabljenja od pet do deset tisoč ljudi. Verjetno je, da se bo naslednja leta to število zmanjševalo. Za letos pa bi želeli, da nas pride toliko kot prvič leta 1990. Predvsem bi bilo pomembno, da bi organizirali avtobusne prevoze iz vseh večjih krajev. Upamo, da bo takrat že stala spominska kapelica, vsaj toliko, da bo dajala zavetišče s svojo streho.

Pogovarjal se je Ivo Žajdela

Romarji
k glavnemu
morišču
Kočevskega
roga

Veliko lepega sem doživel...

jz

Izprašajmo si vest, če smo res vredni pohvale, ki smo jo dobili s tem člankom v Družini!

KAKO neki more biti srcu in očem popotnika, ki se je iz Slovenije namenil v to daljno deželo, potem pa se mu ob spuščanju kovinske zračne "ladje" na koncu poleta odpre razgled na velemesto? Sydney, najstarejše, živahno in veselo trimilijonsko mesto ob morju, mesto s svojimi stolpnici, hišami z vrtovi, z lepimi zalivi ob obali, zelenjem v parkih, mesto, razprostranjeno v premeru 70 kilometrov. Sydney, veličastna predstava celine, na kateri živi 14 milijonov Staro- in Novonaseljencev. (Popravek: nas je že kar nekaj več kot 17 milijonov. - Op. ur.)

V Sydney, med svoje rojake, se je namenil Jože Hozjan, župnik iz Beltincev. Vročina je sedaj tam, ki dosega tudi do 40 stopinj; velike poletne počitnice, čas dopustov.

"Srečaval sem se z našimi ljudmi, spoznaval njihovo življenje in delo, poslušal njihove zgodbe, prisluhnil utripu slovenske župnije sv. Rafaela. Na Randwicku sem bil z njimi, ko se je 19. januarja pri maši papeža Janeza Pavla II. - z njim je somaševalo tudi 60 avstralskih škofov - zbralo 250.000 vernikov. Kakšen val ploskanja je bil, ko je na koncu sveti oče dejal tudi v slovenščini: Hvaljen

Jezus in Marija! Tam, na avstralski zemlji, sem doživel v polnosti, kaj pomeni materna beseda."

Januarski papežev obisk je veljal le mestu Sydneyu, kjer je med blažene prišel redovnico Mary MacKillop - to je prva blažena, rojena na avstralskih tleh; njeni starši so prišli iz Škotske. Tako se je Cerkev po Kristusovem namestniku poklonila veliki avstralski družini mnogih narodnosti.

"Mnogo, mnogo lepega sem doživel. Vse bo neizbrisno ostalo v meni, kakor bodo tudi vsa imena mojih rojakov vsak dan nepreklicno z mano ob daritvenem oltarju, v osebni molitvi. Znano je, kako zelo so cenjeni naši rojaki po svetu. Zame je bilo poučno naključno srečanje z nekim Estoncem, s katerim sem se srečal na letu v Evropo. Dejal mi je med drugim: Lahko ste srečni, Slovenci. Samostojno državo imate, gospodarsko dokaj utrjeni, ljudje pa delovni in prijazni!"

Avstralski Slovenci ljubijo slovenstvo, domačo pesem, drug drugega spoštujejo, radi se obiskujejo, pristrčni so, gostoljubni, kakor doma ne znamo več biti. V stiski drug drugemu pomagajo.

"Duha občestvenosti, vzajemnosti, strpnosti sem odkrival domala na vsakem koraku. Kljub velikim razdaljam se pogosto obiskujejo, poiščejo drug drugega. Skoraj ni nedelje, da se ne bi udeležili skupne slovenske maše, četudi imajo do sto in še več kilometrov do slovenske cerkve; pridejo, potrudijo se, samo da so spet v družbi svojih rojakov."

V Sydneyu delujeta dve slovenski društvi, vendar je med obema strpnost. Radio Sydney ima tedensko dvakrat po eno uro oddajo v slovenskem

jeziku. "Povedo o tem, kaj je novega v Sloveniji, tudi o strankarski dejavnosti - nestrankarsko. Tudi med ljudmi ni nobenih napetosti, ki bi imele izvor v politični naravnosti. Ta vzajemnost je morebiti tudi zasluga frančiškanskih očetov, ki so bili začetniki slovenskih skupnosti."

Rojake tam močno povezuje Cerkev ter druge skupne dejavnosti. Duhovnikovo delo je zelo zahtevno, saj mora svoje župljane obiskovati; te razdalje pa so včasih strahotno velike. Močna vez med vsemi je tudi glasilo MISLI, ki so letos vstopile v 44. leto izhajanja.

"Legendarna osebnost med našimi rojaki v Avstraliji je vsekakor p. Valerijan Jenko, ki jim je daroval vse svoje življenjske moči. Njegovo ime slednji rojak z velikim spoštovanjem izgovarja. Srečanje s tem frančiškanskim duhovnikom je vsekakor moje veliko in neizbrisno doživetje."

Sydney (okraj Merrylands s slovensko cerkvijo), Adelaida, Melbourne, Perth ter še mnoga druga avstralska mesta in naselja so posejana z domovi naših rojakov. Velika celina je njihova druga domovina. Zgradili so si tudi svoje cerkve in kulturne domove. V Sydneyu je slovenska župnija posvečena sv. Rafaelu. Na pokopališču (obseg 300 ha) so si oskrbeli tudi zase prostor - Slovenske Žale, kjer bodo počivali ali pa že počivajo njihovi rajni. Vsemu navkljub, misel na dom pa je še vedno živa.

"Sredi leta ni ravno dobro oditi iz svoje župnije, take kot so Beltinci, pa še posebej ne. Toda naključje je tako hotelo. Mnogo mnogo lepega in spodbudnega sem doživel med rojaki, duhovno bogatejši sem se vrnil!"

Del velemesta Sydneya z zalivom in edinstveno Opero, ki se je uvrstila med "čuda sveta".

SV. RAFAEL SYDNEY

Fr. Tomaž Menart, O. F. M.,
Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O. Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692

Slovenske sestre - frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

POKOJNI - O svojem sinu **MAKSIMILIJANU ČARMAN**, ki je preminul v prometni nesreči 11. januarja v Queenslandu, je v prejšnji številki poročala že naša dolgoletna naročnica Ana Čarman. Pogrebna maša je bila opravljena v cerkvi Sv. Duha, New Farm, pokopan pa je bil na Pineroo pokopališču. Poleg mame zapušča pokojni brata Rudija ter več polbratov in sester. Iskreno sožalje vsem, zlasti pa mami, ki bo Milana gotovo zelo pogrešala.

V soboto 25. februarja zjutraj je v bolnišnici sydneyškega okraja Fairfield umrla **MILENA MAVKO** r. Černe. Bila je hčerka Jožeta Černeta in Marije r. Jug. Luč sveta je zagledala dne 3. junija 1920 v Solkanu pri Gorici, kasneje pa je živela v Mengšu. Dne 29. julija 1945 se je v Domžalah poročila s Friderikom, po rodu iz Domžal. Leta 1959 je Mavkova družina emigrirala na ladji "Fairsea" v Avstralijo. Živela je v raznih okrajih Sydneya - v Pennshurstu, Canterburyju, Summer Hillu, v Canley Heights in zadnjih šest let v Bonnyrigg-u. Pokojnica je 24. februarja utrpela možgansko kap. Po prevozu v bolnišnico ji je avstralski duhovnik podelil sveto maziljenje, naslednje jutro pa je mirno zatisnila oči za ta svet. - Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi na pepelnico sredo, 1. marca, nato smo jo spremili na zadnji zemeljski poti - na Forrest Lawn Cemetery, kjer je sledila upelinitev. - Pokojnica zapušča moža Friderika, hčerko Mileno poročeno z Miranom Špicarjem, vnukinjo Natalie por. Macinnis, ter vnukinjo Majo.

KRSTA - **Rennea Anne Uljan**, Merrylands, NSW. Oče Robert, mati Tania r. Topolovec. Botrovala sta Josip Ojurovič in Doris Licciardello. - Sv. Rafael, Merrylands, 8. januarja 1995.

Luke Anton Bleesing, Wentworthville, NSW. Oče Martin John, mati Jenny Stariha, botra pa sta bila Mark in Irena Stariha. - Sv. Rafael, Merrylands, 12. marca 1995.

POROKE - **Dušan Car**, Blacktown, NSW, sin Štefana in Nežke r. Kern, rojen in krščen v Cankovi, Prekmurje, in **Emanuela Powell**. Priči sta bila James Kapac in Virginija Ronald. - Cerkev Naše Ljube Gospe od Zmage, Horsley Park, NSW, dne 4. februarja 1995.

Martin Stilp, Robertson, NSW, sin Herberta in Hildburge r. Krebs, rojen in krščen v Wollongongu, NSW, in **Sonia Maria Komel**, hči Antona in Marije r. Švarc, rojena in krščena v Wollongongu. Priči sta bila Raymond in Widetta Stilp. - Slovenska cerkev Vseh svetnikov, Figtree, NSW, dne 18.

Misli, marec 1995

februarja 1995.

Pavel Mirko Lukežič, Waitara, NSW, sin Mirka in Marije r. Verzel, rojena v Sydneyu in krščen v Merrylandsu, in **Mia Louise Smith**, Waitara, NSW, hčerka Alberta in Katarine Ane r. Makovec, rojena v Sydneyu in krščena v Merrylandsu. Priči sta bila Nikola Jakovljevič in Vesna Lukežič. - Sv. Rafael, Merrylands, NSW, med poročno mašo 19. februarja 1995.

Edward Robar, Orchard Hills, NSW, sin Maksa in Jožice r. Klobasa, in **Sonia Maria Fred**, Cambridge Park, NSW, hčerka Alojza in Dore r. Makorič. Priči sta bila Nicholas Barlow in Nada Fred. - Sv. Rafael, Merrylands, med poročno mašo dne 4. marca 1995.

David Joseph Och, Bankstown, NSW, sin Egidija in Giovanne r. Bertoldi, in **Karen Šajn**, Georges Hall, NSW, hčerka Antona in Anice r. Miklavec. Priči sta bila Bruce Keech in Judi Šajn. - Sv. Rafael, Merrylands, med poročno mašo dne 11. marca 1995.

Iskrene čestitke vsem omenjenim parom z željo za obilico božjega blagoslova na skupni življenjski poti!

SURFERS PARADISE pride na vrsto za slovensko mašo v soboto pred peto postno nedeljo, 1. aprila ob 7.30 zvečer. Zbrali se bomo spet v cerkvi Srca Jezusovega, Fairway Drive, Merimac. - **BRISBANE** sledi naslednji dan, v nedeljo 2. aprila, ob 11.30 dopoldne na običajnem kraju, cerkev Matere božje v South Brisbane. Obvestite se med seboj!

ETNIČNA MAŠA bo letos prvič na Zlati obali in sicer v nedeljo 28. maja ob enajstih dopoldne.

Zberemo se ob banderu Marije Pomagaj ter sv. Cirila in Metoda, saj upam, da nam ga bodo Brisbančani posodili za to izredno priliko, na katero so tudi oni vabljeni, da se nam pridružijo. Prav bi bilo, da se drugim dostojno in v lepem številu ter z narodnimi nošami predstavimo kot samostojna narodnost. Naj to - že drugo - vabilo najde dober odziv pri vseh tamkajšnjih rojakih!

FIGTREE (Wollongong) ima redno službo božjo vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu. Torej: 9. aprila (cvetna) in 23. aprila (obe redni nedeljski maši), na velikonočno nedeljo, 16. aprila, pa izredna ob 11.30 dopoldne. - Na veliki petek (14. aprila) bo bogoslužno opravilo s pasijonom po sv. Janezu in delitvijo obhajila ob sedmi uri zvečer. - Blagoslov velikonočnih jedil bo na veliko noč po slovesnem Vstajenju in sveti maši.

CANBERRA je na vrsti za slovensko mašo vsako tretjo nedeljo v mesecu, ob šestih zvečer v Garranu, torej tudi na samo velikonočno nedeljo, 16. aprila. Naslednja maša bo 21. maja.

MERRYLANDS ima v letošnjem postnem času postno pobožnost vsako sredo zvečer ob sedmih združeno z mašo. - Na **veliki četrtek** bo ob sedmih zvečer spominska maša Gospodove zadnje večerje, nato pa češčenje Najsvetejšega, molitve za Cerkev in duhovnike. - Na **veliki petek** bo slovesno opravilo z obhajilom vernikov ob treh popoldan. Ob štirih bo izpostavitve Sv. Rešnjega Telesa v božjem grobu. Ob sedmih zvečer bom imeli križev pot. - Na **veliko soboto** bo ves dan češčenje Najsvetejšega

v božjem grobu. Blagoslov velikonočnih jedil bo ob dveh in ob petih popoldne. Obredi velikonočne vigilije bodo ob sedmih zvečer. Začno se zunaj z blagoslovom ognja in zaključijo v cerkvi s slovesno mašo. - Na **veliko noč** bo slovesno Vstajenje s procesijo in sveto mašo ob osmih zjutraj. Druga praznična maša tega dne bo ob desetih dopoldne. - Na **velikonočni ponedeljek** bosta sveti maši ob pol desetih dopoldne in ob šesti uri zvečer. Nato se ob pol osmi uri prične v dvorani že tradicionalno PIRHOVANJE, pri katerem bo igral ansambel "Veseli Gorenjci".

NEWCASTLE ima slovensko službo božjo na velikonočno nedeljo (16. aprila), nato pa spet na nedeljo 30. aprila, obakrat ob šesti uri zvečer v Hamiltonu. Povejte o slovenski maši še drugim rojakom, ki ne bodo brali tega obvestila. Po maši je vedno tudi srečanje v dvorani ob domači zakuski.

PERTH (WA) in WAGGA WAGGA (NSW) prideta na vrsto za obisk duhovnika nekoliko kasneje. Podrobnejši spored pa bo objavljen v velikonočnem "Rafaelu".

O IGRALSKI DRUŽINI našega verskega sydneyškega središča sv. Rafaela bi rad dodal tole: po uspehi premieri veseloigre **Micki je treba moža** v naši dvorani, je nastopila še v Wollongongu, Melbournu, Newcastleu, dne 22. aprila pa bodo na odru tudi v Adelaidi. Povsod žanjejo naši igralci lepe uspehe. Čestitamo jim z željo, da bi še naprej tako pridno skrbeli za kulturo v obliki odrskih prireditev!

P. VALERIJAN

Komu potok solz ne lije,
ko bridkosti zre Marije,
grenke nad morja bridkost?

Kdo prisrčno ne žaluje,
ko to Mater preiščuje,
njenih boli velikost?

Sveta Mati, to te prosim:
rane Kristusa naj nosim,
vtisni v moje jih srce.

Sinu tvojemu so rane
v odrešenje moje dane;
tudi mene naj bole.

/ Iz Stabat Mater /

Opusti post ?

FRANCI
PETRIČ

ZOPET smo slišali pri pepeljenju besede: "Pomni človek, da si prah in da se v prah povrneš! - Spreobni se in veruj evangeliju!" Ta božji klic, ki se ponavlja vsako leto ob vstopu v postni čas, je vedno živ in pereč, prav posebej pa še v postnem času. Najpomembnejše ob njem pa je, **kako odmeva v našem življenju**. Postni čas nam ponuja vsako leto priložnost, da bi napravili iz sebe nekaj novega, drugačnega, boljšega. Ob pogledu na preteklo preživljanje postnega časa v svojem osebnem življenju kristjani spoznavamo, kako veliko je odvisno od tega, ali znamo vztrajati, ali imamo za postni čas izbran poseben načrt in koliko se ga držimo. Kljub slabim izkušnjam, ki jih imamo morda za seboj, ne smemo izgubiti poguma in se vdati malodušju. Iz evangelija vemo, da je apostol Peter po celonočnem brezuspešnem lovu na Jezusovo besedo še enkrat vrgel mreže in bil nagrajen z obilnim ribjim lovom.

Tudi mi **moramo poskusiti še enkrat**, kljub drugačnim - strah, obup in skrb zbujujočim znamenjem.

Ob omembi postnega časa dandanes marsikdo zdolgočaseno zavzdihne: "Pusti no post!" Pa ne samo zato, ker se pustna zabava in veseljačenje iztečeta v pepelnično resnost, ampak predvsem, ker mnogi ne vedo, kaj početi v postnem času. Nimajo volje in ne resnega namena "odrinuti na globoko", v svet duhovnega, ponotranjenega dogajanja. Kljub razkristjanjenju ostaja v naših skupnostih še veliko tradicionalno krščanskega, ki pa mu velikokrat manjka duha.

Kaj zaznamuje postni čas? Poglobljeno duhovno življenje, premišljevanje božje besede, molitev, pritrgovanje v jedi in drugem ugodju zato, da bi kaj daroval bližnjemu v potrebi. Po mnogih župnijah so še vedno zelo žive in obiskane pobožnosti križevega pota ob petkih in nedeljah, ponekod poskrbijo tudi za postna spokorna bogoslužja. To so ustaljene poti za duhovno poglobljanje kristjana v postnem času.

Toda ali se današnji slovenski človek sploh še zveni za vabilo Cerkve v postnem času? Duhovniki tarnajo, da celo v dobrih krščanskih družinah ne vedo več, kaj pomeni post in kaj zdržek pri jedi in se zato tega kaj slabo držijo. Prenova, ki je po drugem vatikanskem koncilu prinesla veliko olajšav

v primeri s prakso posta v prejšnjih časih, prav gotovo ni imela namena odvzeti postenju pomembne vloge v verskem življenju. Spoznanje, ki ga dobimo ob današnji pomanjkljivi praksi postenja, je: več, ko človek ima, teže se čemu odpove! Porabniška miselnost danes človeka zapeljivo vabi: **Pusti, opusti post!** Po drugi strani pa nikdar še nismo bili tako bombardirani z različnimi reklamami za hujšanje kakor prav zdaj. Na vsakem koraku se ponujajo sredstva za hitro shujševanje, poudarja se vitka linija in čilost. Uspešnost trženja takih ponudb razodeva, kako se mnogi postijo in stradajo, pa četudi zgolj zaradi zunanjega videza. V tem se vidita vsa beda in zmešnjava v duhovni naravnosti današnjega človeka.

Da je nekaj narobe v duhovni orientaciji kristjana, se kaže tudi na področju njegovega delovanja. Še vedno se mnogi izmikajo prevzeti odgovornost v življenju skupnosti, ker je pač lažje čemeti v svojem kotičku in od tam presojeti dogajanja okrog sebe. Za letošnji post so zato slovenski škofje napisali posebno pismo o božjem ljudstvu, kjer največji poudarek dajejo prav sodelovanju vseh v delu za božje kraljestvo na zemlji. Kot posebno nalogo slovenskih katoličanov med drugim navajajo sodelovanje v javnem, tudi političnem življenju, saj gre za skrb za občo blaginjo. Pozivajo k povezanosti vseh kristjanov (ne glede na politično usmeritev) v prizadevanju za prekrvašnje slovenske družbe z evangelijem. Notranja razdeljenost, pomanjkljiva izobrazba in vedenje o stvareh, majhno število tistih, ki se oglašajo v naši javnosti in zagovarjajo krščanska načela, slabi krščansko podobo slovenske družbe. Postni čas naj služi tudi pripravi na pogumen nastop v javnosti.

Ves postni čas naj bi bil **poglobljeno odrešensko dogajanje** v posameznikih, družinah, verskih skupnostih in v vsem slovenskem narodu, doma in po vsem svetu, kjer žive Slovenci. Storimo vse, da bi v tem času začutili božjo svetost in veličino, svojo majhnost in grešnost in potrebo po spreobrnjenju ter drugačnem življenju.

IZPOD TRIGLAVA

1250 LET KRŠČANSTVA bo slovenski narod obhajal prihodnje leto - kar lepa zgodovinska doba od pokristjanjenja do danes. Gotovo ta visoki narodni jubilej daje napovedanemu papeževemu obisku poseben pomen. Slovenci smo bili prvi slovanski narod, ki je sprejel krščansko vero. In le temu dejstvu se imamo zahvaliti, da smo kot narod preživeli - to bo priznal vsak iskren zgodovinar.

V Sloveniji so že začeli s pripravljalnimi sejami glede na papežev obisk. Najprej je bil govor o duhovni pripravi. Osebni molitvi za uspeh obiska bo sledila skupna molitev po župnijah. Govorijo o vseslovenskem misijonu, ki naj bi zajel vse župnije in vse vernike. S pomočjo tega misijona naj bi se spravili najprej z Bogom, nato pa tudi med seboj. Poglobili naj bi svojo vero in poživili molitev za Cerkev in slovenski narod. Priprava naj bi pripomogla tudi k spravi med zgodovinsko obremenjenimi stranmi v našem narodu. Omenjeno je bilo tudi, da bi bil res lep duhovni dar papežu - milijon rožnih vencev po papeževemu namenu. V teku enoletne priprave in z vseslovensko molitveno akcijo bi jih gotovo ne bilo pretežno zbrati.

OSEMDESETLETNICO je obhajal 28. februarja v zamejski Gorici primorski duhovnik in kulturni delavec **dr. Kazimir Humar**. Dolga

desetletja ni bilo v primorskem zamejstvu važnejše slovenske zadeve, kjer naš jubilar ne bi bil aktivno prisoten. Bil je med ustanovitelji tednika "Slovenski Primorec" (1945) in nato tednika "Katoliški glas", kateremu je dobrih 40 let posvečal vse svoje moči. Nič manjša ni bila njegova zavzetost pri Katoliškem tiskovnem društvu, pri Zvezi katoliške prosvete ter pri nakupu, gradnji in vodstvu goriškega Katoliškega doma. Leta 1954 je od msgr. Mirka Brumata "podedoval" vodstvo dekliške Marijine družbe, bil je ustanovitelj slovenskih katoliških skavtov, katehet po slovenskih šolah, dobrotnik slovenskih misijonarjev... Ob visokem jubileju so se zamejski Slovenci zahvalili Bogu, da jim je dr. Humarja "podaril". Naj ga ohrani še dolgo, saj je slovenskemu zamejstvu njegovo pričevanje še kako potrebno. To želimo jubilarantu kakor našemu zamejstvu tudi avstralski Slovenci.

ČETUDI JE ŽE KASNO, bo do letošnjega junija, do spominke petdesetletnice množičnih povojnih pokolov, zgrajena spminska kapela na skupnih grobiščih v Kočevskem rogu, kakor tudi sakralni spomenik na Teharjah. Tako so obljubili tudi najvišji slovenski državni voditelji in zagotovili potrebna denarna sredstva.

Na razpis je bilo za spminsko kapelo v Kočevskem rogu, pri glavnem grobišču Pod krenom, predstavljeno 28 natečajnih del slovenskih arhitektov. Natečajna komisija je nekatera izbrala in nagradila. Vsi arhitekturni predlogi so bili letos v začetku februarja razstavljeni v Kočevju, dne 15. februarja pa so odprli razstavo istih del v Škofovih zavodih sv. Stanislava v Šenvidu. Tako so si jo mogli ogledati mnogi Ljubljanci, ki jim je bilo Kočevje predaleč. Ima pa ta razstava tudi simbolni pomen, saj so prav Škofovi zavodi leta 1945 bili zapori, od koder so komunisti svoje žrtve vozili na morišče v Kočevski rog...

KARITAS je dobrodelna ustanova Cerkev na Slovenskem, ki je začela po padcu komunizma delovati po župnijah vseh treh slovenskih škofij. Ljubljanska škofijska Karitas je imela nedavno svojo letno skupščino, na kateri so izvolili novo vodstvo in pregledali poročila župnijskih oddelkov Karitasa. Iz teh je razvidno, da je lani pri Karitasu ljubljanske škofije iskalo pomoč 7,545 socialno ogroženih, bolnikov in invalidov, poleg tega pa je ljubljanska veja Karitasa z živčjem in življenjskimi potrebščinami oskrbovala še 2,702 beguncev iz Bosne in Hercegovine. Ljubljanska Karitas je lani dobila 30,198.600 tolarjev prostovoljnih darov in

Tobin Brothers

Viktorijskim Slovencem
na uslugo v času žalovanja

Head Office: 189 Boundary Road
NORTH MELBOURNE

328 3999

BERWICK	796 2866	MOORABBIN	555 9088
CRANBOURNE (059) 96 7211		NOBLE PARK	558 4999
DONCASTER	840 1155	PAKENHAM (059) 40 1277	
EAST BURWOOD	886 1600	RINGWOOD	870 8011
ESSENDON	331 1800	ST ALBANS	364 0099
FRANKSTON	775 5022	SUNSHINE	364 8711
GARDENVALE	596 2253	WERRIBEE	748 7900
GLENROY	306 7211		
MALVERN	576 0433	Frances Tobin & Associates	596 8144

TOBIN BROTHERS PTY LTD (AFDA)

ves ta denar je bil porabljen izključno v skladu z nameni darovalcev. Eno redno zaposleno osebo je plačevalo mesto Ljubljana, plače ostalih zaposlenih (poleg mnogih prostovoljcev) pa so pokrivali z desetodstotnim obračunom skladov in dotacij iz tujine.

PREKO OBMEJNIH PREHODOV je prišlo v lanskem letu v Republiko Slovenijo 95,7 milijona potnikov, kar je 13% več kot v letu 1993. Samo v lanskem decembru je prišlo preko mejnih prehodov v Slovenijo 7,5 milijona potnikov, kar je za 14% več kot v istem mesecu leto poprej. Kar 70% potnikov je bilo v vozilih s tujo registracijo.

SLOMŠKOV MUZEJ na Ponikvi pri Grobelnem je 4. februarja proti jutru uničil požar. Farani so z domačim župnikom Antonom Kraševcem na čelu z veliko ljubeznijo uredili lične prostore ter tudi pomagali zbrati nad 300 starin, da se ne bi uničile. Zdaj se čudijo, kako naj bi ogenj nastal. Upravičeno sumijo in tudi več znamenj kaže na to, da je morala biti na delu zločinska roka požigalca.

Stalna razstava je bila v lepo urejenem gospodarskem posloplju Slomškove domačije. V začetku predlanskega avgusta jo je odprl rojak dr. Maksimilijan Jezernik, rektor Slovenika v Rimu.

PREMIK k popolnejši demokratizaciji so pokazale decembrske občinske volitve - prve krajevne demokratične volitve v Sloveniji v več kot petdesetih letih. Stranke Slovenske pomladi so dobile 48.11% glasov, stranke slovenske levice pa 37.9%. Slovenski krščanski demokrati so dobili kar 18.4% glasov in postali s tem najmočnejša slovenska stranka, četudi jim pred volitvami ni kazalo ravno najboljšo.

Upam, da se ne varamo in iz uspeha decembrskih volitev sklepamo, da bo pri političnih volitvah prihodnje leto v Sloveniji prišlo do resničnih premikov v smeri demokratizacije.

LJUBLJANA je lani praznovala častitljivo 850 - letnico, kar je bilo njeno ime prvič imenovano črno na belem v neki listini. Ob vseh slovesnostih je bilo tudi precej pisanja, odkod pride ime naše prestolnice in o razvoju njenega imena.

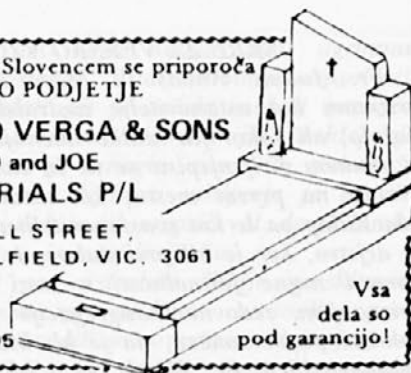
Predno je reka, ki se danes imenuje Ljubljanica, dobila urejeno rečno strugo in kanale, je ob močnem deževju pogosto poplavljalna. Ob tem dejstvu naj bi se po mnenju prevladujoče večine naših jezikoslovcev ime mesta pričelo. Osnova naj bi bila latinsko-romanska zveza: alluvio (kar pomeni

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

v prevodu poplava) in dodatek -ana. Ime pa naj bi se razvilo takole: alluviana - la luviana - la lubiana - Lubiana - Lubljana - LJUBLJANA.

SLOVENSKA IZSELJENSKA MATICA je imela 15. februarja letos v Ljubljani svojo skupščino in je dobila novo vodstvo. Za predsednika je bil izvoljen dr. Janez Bogataj, rojen 1947 v Ljubljani (Trnovo), profesor etnologije na ljubljanski univerzi in avtor več etnoloških knjig. Podpredsednik je Branko Dolenc iz Nove Gorice. Izvršni odbor sestavlja sedem članov, katerim so dodani še štirje predstavniki SIM za mesta Maribor, Koper, Kamnik in Kočevje. Tajnika in glavnega urednika bo izvršni odbor izbral na osnovi javnega razpisa.

Dvajset članov iz raznih delov sveta predstavlja izseljenski svet. Za Avstralijo so v njem Lojze Košorok (NSW), Ivo Leber (Vic), Mirko Cuderman (Qld) in Vida Končina (SA in WA).

Novi predsednik je obljubil svoje prizadevanje, da se bo Matica razvijala v ustanovo, ki bo odprta prav za vsakega Slovenca. Lepo se sliši in čas je že, da SIM res postane to, kakor jo novi predsednik želi imeti in si jo že dolgo žele vsi izseljenci. Preteklost je razočarala marsikoga in dosedanji razvoj v petih letih demokracije tega tudi še ni pokazal. Vsaj ne v taki meri kot bi moral. Zato je - razumljivo - še precej nezaupanja, kako se bo njeno delovanje razvilo.

DISTINCTION PRINTING PFY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

SKRB ZA VERSKO VZGOJO OTROK

Fr. Julian Woods in Mary MacKillop sta priznana kot ustanovitelja avstralskih sester sv. Jožefa, ali kakor jih kratko imenujemo: jožefink. V njunem življenjepisu se tu in tam omenja Fr. Woods na prvem mestu, kot ustanovitelj, Mary MacKillop pa le kot soustanoviteljica. Vzrok temu je dejstvo, ker je bil prvi duhovnik ter je kot tak opravil nujne formalnosti v zvezi s Cerkvnim priznanjem redovne kongregacije jožefink. Na splošno pa se smatra, da je bl. Mary MacKillop ustanoviteljica. Fr. Woods, ki je bil njen duhovni voditelj in svetovalec, pa je brez dvoma pri vsem tem igral važno vlogo. Lahko trdimo, da bi brez njegove pomoči Mary MacKillop težko uspela.

Ideja o ustanovitvi sester sv. Jožefa je bila kot odgovor na nujno potrebo za versko vzgojo katoliških otrok, ki so bili marsikje brez krščanskega nauka. Da bi ustanovili lastne katoliške šole, je bila tisti čas še kaj predrzna misel. Saj bi vse finančno breme viselo zgolj na ramah staršev, gospodarsko na splošno slabo stoječih, in na Cerkv, ki je imela polno drugih začetnih težav. Pričakovati kakršno koli pomoč od države pa je bilo nekaj negotovega če ne celo nemogočega, saj je državna oblast gledala postrani na razvoj katoliške Cerkve. Državna pomoč je zavisela od dobre volje tistih, ki so bili na oblasti. Guverner kolonije je bil raje nasproten, kot pa naklonjen katoliškim šolam.

Ko so s šolami le poskusili, je proti koncu leta 1840 Cerkev za vzdrževanje dobivala skromno le podporo s strani države. A že leta 1851 je bila vsaka državna pomoč verskim šolam ukinjena. Uvedli so neopredeljen šolski sistem. V šolah so sicer smeli dnevno brati sveto pismo, niso pa dovolili verskega pouka otrok.

CERKVENO VODSTVO ADELAIDSKE ŠKOFIJE

Osem let po ustanovitvi južnoavstralske kolonije je prišel v Adelaido prvi katoliški škof. To je bilo leta 1844. Škof Francis Murphy je dobil razsežno cerkveno pokrajino, peščico duhovnikov in samo 1200 vernikov, povečini Ircev. Ti so šteli petnajst odstotkov celotnega prebivalstva. Tako razmerje je ostalo vse do prvih desetletij našega stoletja.

Leta 1951 je takoimenovana "Zlata mrzlica" (Gold rush) z izseljevanjem prebivalstva skoraj uničila težko začeti misijon. Tedaj mu je oblast ponudila pomoč, toda pogoji so bili popolnoma nesprejemljivi in jih je škof Murphy odklonil. Umril je leta 1858.

Na adelaidskem škofijem sedežu mu je sledil

NA POTI DO OLTARJA

AVSTRALIJA JE DO SVOJO PRVO BLAŽENO – MARY MacKILLOP

škof Patrick Bonaventure Geoghegan. Bil je član frančiškanskega reda in se je za duhovniški poklic pripravljaj na Portugalskem. Kot duhovnik je osem let deloval na Irskem, leta 1839 pa je prispel v Melbourne kjer je začel pastoralno delo kot prvi katoliški duhovnik in zgradil prvo cerkveno na kraju, kjer danes sredi mesta stoji cerkev sv. Frančiška. Oče naše blažene se je takoj po prihodu spoznal s tem duhovnikom in je postal njegov pomočnik.

Ko je Fr. Geoghegan leta 1859 postal adelaidski škof, si je zadal kot najnujnejšo nalogo poskrbeti za katoliške šole. Z navdušenjem je govoril o potrebi verske vzgoje za šolsko mladino. Verniki so ga pri tem podprli in ustanovil je v škofiji neodvisni katoliški šolski sistem. Predlagal je, naj bi se ustanovile verske šole v vsakem kraju, kjer je duhovnik in žive katoliške družine. Škofija je imela takrat le enaindvajset cerkva in trinajst duhovnikov. V dobrih dveh letih je škofu uspelo ustanoviti devetnajst šol, število cerkva pa je poskočilo na enainštirideset. Čeprav je bila škofija neprestano v finančnih težavah, je bil večji problem kot to - pomanjkanje duhovnikov in učiteljev. Škof je imel močno oporo v nekaterih energetičnih duhovnikih, med katerimi je bil tudi Fr. Woods, ki je služboval v Penoli. Leta 1962 je škof Geoghegan odpotoval v Evropo, da bi dobil kaj duhovnikov in učiteljev za svojo škofijo. Zaradi bolezni se ni vveč vrnil in je po dveh letih v Evropi umrl.

Tretji škof v Adelaidi je bil prav tako član frančiškanskega reda, Lawrence Bonaventure Sheil, irskega rodu (1866 -1872). Pred prihodom v Avstralijo je preživel nekaj časa v Rimu kot študent, obenem pa je tudi že poučeval. Nato je nekaj let deloval na Irskem, končno pa se odzval povabilu in se podal v Avstralijo. Takoj po prihodu je bil postavljen v Melbourne za rektorja semenišča sv. Frančiška, ki so ga pozneje preimenovali v St. Patrick Seminary. Sheil se je po sedmih letih zaradi bolezni odpovedal rektorski službi. Za seboj je pustil precej dolga, za katerega odgovorni škof ni vedel. Kljub temu je bil po nekaj letih delovanja v Ballaratu imenovan za adelaidskega škofa.

Škof Sheil je takoj po nastopu službe spoznal

težak položaj pomanjkanja verske vzgoje. V škofiji pa sta bili dve osebi, ki sta bili pripravljene pomagati pri reševanju tega problema. To sta bila Fr. Julian Woods in naša blažena Mary MacKillop. Ta dva sta v Penoli pričela organizirati družino deklet, ki naj bi kot sestre sv. Jožefa presvetega Srca skrbele za vzgojo mladine. Škof je poklical Fr. Woodsa iz Penole v Adelaido ter ga imenoval za ravnatelja katoliške zgoje. Tako je postala Adelaida zibelka sester jožefink, dočim je Penola obdržala čast njihovega rojstnega kraja.

SESTRE JOŽEFINKE ZAORJEJO LEDINO

Pod vodstvom Fr. Woodsa in bl. Mary MacKillop so začeli ustanavljati šole po raznih krajih, kjer so živele katoliške družine v otroki. Sestre so živele preprosto in v težkih razmerah. Z ljudmi so delile slabo in dobro. Trpele so vročino in mraz, sušo in z njo prah, ki ga je dvigal veter.

Naša blažena Mary se je zavedala da cerkvena oblast v Rimu kaj malo ve o Avstraliji in tukajšnjih razmerah. Zato je sestavila posebno pismo, v katerem dokumentira življenje avstralskih novonaseljencev. Takole se predstavi na začetku pisma: "To Vam piše Avstralka, ki je bila rojena in vzgojena sredi mnogih preizkušenj in težav, katere bom skušala opisati." Ko priporoča svojo sestrsko redovno ustanovo kot rešitev problema verske vzgoje, pri tem poudarja: "Marsikaj, kar bi se zdelo v Evropi neprimerno, velja za Avstralijo prav nasprotno."

Iz Južne Avstralije so se jožefinke razširile tudi po drugih kolonijah: kmalu jih najdemo v Queenlandu, v Sydneyu, Bathurstu in drugih krajih N.S.W., v Viktoriji in celo v Novi Zelandiji. Povsod so pomagale ljudem v kakršni koli sili. Poleg šol so začele ustanavljati po redko naseljenih podeželskih predelih tudi sirotišnice in domove za onemogle.

DUH MATERIALIZMA IN PASTIRSKO PISMO ŠKOFOV

V lažje razumevanje težkega vzgojnega dela bl. Mary MacKillop in njenih sester, se ustavimo pri ljudeh pete celine tistega obdobja. Ko so se novonaseljenci izkopalili iz začetnih težav, so

spoznali, da jim nova dežela nudi ogromne možnosti blagostanja. Tudi katoličani niso bili izvzeti. Prevzemati jih je začela močna narodna zavest. Takoimenovana "zlatomanija" in hlepenje po pridobitništvu je mnogim zasenčilo smisel za duhovne vrednote. Njihovo mišljenje je prevzel svobodomiselni duh in jih prepričeval, da za verske zadeve ni mesta v javnem življenju.

Leta 1879 so avstralski škofje s skupnim pastirskim pismom odločno nastopili proti materializmu. Obsodili so sovražno zadržanje proti katoliški Cerkv in sploh proti moralnim vrednotam. V pismu izrecno omenjajo, da vzgojni sistem brez Boga in morale vodi k razkroju družbe in k narodnemu ponižanju ter propadu. Omenjajo versko zavednost prednikov, ki so s ponosom branili svojo versko pripadnost ter bili za vero in Boga pripravljeni tudi trpeti. Škofje vidijo v brezverskem vzgojnem sistemu veliko nevarnost za svoje vernike, za njihovo zakramentalno življenje, za duhovniške in redovniške poklice.

S tem pastoralnim pismom so škofje zadeli nasprotnike krščanstva v živo. Slišati so morali obtožbe, da je pismo "grobi izbruh nespravljalivosti in neloyalnosti". Še dolga leta po objavi pastirskega pisma so dolžili katoliško Cerkev nestrpnosti.

Portret
bl. MARY
MacKILLOP v času,
ko se je kot dekle
šele odločala
za redovni poklic.

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,

Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Mobile: 015 555 840 Fax: (03) 853 6176

Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11 – 15 A Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 853 1054 Fax: (03) 853 6176

Med novokrščenci je tokrat deklica **Natasha Franciška Maver**. Krst smo imeli v naši cerkvi na nedeljo, 12. marca. Nataša se je rodila staršema Rudiju Mavru in Teresi Ernestini r. Jofre, ki je po rodu iz Čila.

Želimo ji, da bi ob zgledu staršev in botrov ter z božjim blagoslovom postala dober človek in dober kristjan.

Tokrat med novoporočenimi pari omemjamo kar tri iz Geelonga:

Dne 7. januarja sta se v cerkvi sv. Petra in Pavla poročila **Frank Iskra** in **Lorraine Whall**. Frank je sin pokojnega Antona in Milke r. Štefančič. Družina se je v Geelong priselila iz Južne Avstralije. Frank je bil rojen v Mount Gambierju in krščen v Nangwarryju, kjer so Iskrovi živeli. Njegova zakonska družica je angleškega rodu.

Drugi par se je poročil 5. februarja v isti cerkvi. To sta **Silvo Červek** in **Tanja Seljak**. Silvo, iz Sv. Lovrenca na Pohorju, je prišel petleten s svojimi starši v Avstralijo. Dom so si uredili v North Altoni. Tanja izhaja iz znane geelongške družine Ladislava in Veronike r. Čeh.

Tri tedne pozneje, 26. februarja, se je poročila še starejša Seljakova hčerka. Pred oltarjem glavne geelongške cerkve St. Mary's sta si obljubila zakonsko zvestobo **Vera Seljak** in **Peter Mills**, avstralskega rodu.

Vsem trem parom iskrene čestitke in božjega blagoslova na začetni poti.

Pokojnim iz naše srede sta se tokrat pridružila še dva.

V Collingwoodu je umrl 16. ali 17. februarja **FRANC ŠTRAFELA**. Našli so mrtvega na njegovem domu, zadetega od srčne kapi. Rojen je

bil 31. marca 1906 v Borovcih pri Ptujju. V Avstralijo je prišel že leta 1948 ali 49 iz Nemčije. Poznali so ga le redki Slovenci. Pogrebne molitve, ki ji je vodil predstavnik Salvation Army, so bile 28. februarja v pogrebem zavodu Ern Jensen & Son v Prestonu. Njegovo truplo so upepelili naslednji dan v Fawknerju. Žaro so položili na pokopališče v Carltonu, kjer že počivata dve ali tri njegove življenjske družice, ena izmed njih aborigenskega rodu. Za njim žaluje nečak Ivan, ki živi v Sydneyju, in sorodniki v domovini.

V Henry Pride Geriatric Centre v Kew je 27. februarja umrla **MARGARETA RUPIC**, ki je zadnja leta živela v našem Domu matere Romane. Skupaj z drugimi oskrbovanci doma je redno sleherni petek prejemala sveto obhajilo. Zaradi starostne oslabelosti so jo morali odpeljati v bolnišnico. Tam se je njeno zemeljsko življenje končalo. Rojena je bila 21. februarja 1906 v družini Kangler v Oplotnici pri Slovenski Bistrici. Poročila se je na Hrvaško. V Avstralijo je prišla za sinom, ki je že nekaj let med pokojnimi. Pogrebna maša za pokojno Margareto je bila 6. marca v hrvaški cerkvi v Clifton Hillu; tako si je želela. Zdaj počiva na pokopališču v Fawknerju.

Pokojna vam priporočamo v molitev, vsem domačim pa izrekamo iskreno sožalje.

Že prejšnji mesec so se odprla vrata nedeljske **Slomškove šole** v našem središču. Zaenkrat imamo enajst učencev. Iz Slovenije se je vrnila Veronika Smrdel, ki zdaj poučuje. Veronika je bila skupaj z Jelko Kutin v poletni šoli slovenskega jezika v Ljubljani. Meseci bivanja v domovini staršev so obogatili njeno znanje slovenskega jezika. V času njene odsotnosti jo je v Slomškovi šoli nadomeščala njena sestra Barbara, ki tudi zdaj nadaljuje s poučevanjem najmlajših. Veroniki in Barbari iskrena hvala za dosedanje delo. Želimo jima, da bi še naprej to, kar sta se naučili od svojih staršev in učiteljic, posredovali mlajšemu rodu. Pouk je vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu po deseti maši.

Prvoobhajancev letos ne bomo imeli, saj sta se k pripravi prijavila le dva; čakala bosta do prihodnjega leta. Začeli pa smo s srečanji pri **birmanski skupini**. Pri mladinski maši na prvo postno nedeljo so se birmanci predstavili naši skupnosti. Skozi vse leto se bodo pripravljali na ta zakrament. Pri tej pripravi jih podprimo z našimi molitvami in dobrim zgledom. Ob koncu leta nas bo obiskal ljubljanski pomožni škof Lojze Uran in jim podelil zakrament sv. birme.

Dobro uro vožnje iz Melbourn leži naravni park Lerderger Gorge. Pred začetkom akademskega leta smo z mladimi odkrivali zanimivosti tega kraja. Posušena rečna struga v globoki soteski, jezera v rečnih rokavih in skalni grebeni nad njimi, opuščeni rudniški rovi... Simon, David in Toni so se pomerili v skokih s skalnih pečin v vodo. Lahko bi nas bilo več, a precej mladih v počitniških dneih dela.

Mesec februar je bil kulturno obarvan. Za kulturnim večerom ob Prešernovem dnevu in predstavitvijo nekaterih novejših knjig, nas je obiskala še **Igralska družina Marylands** iz Sydneya. Zadnjič so nastopili pri nas pred dvema leti s Svojejavčkom. Tokrat so zaigrali veseloigro Vinka Koržeta **Micki je treba moža**. Predstavi sta bili v soboto 18. februarja zvečer ter naslednji dan po deseti maši in kosilu za upokojence.

Bogat kmet Matevž, vdovec, išče primernege zeta in se pri tem ne ozira na želje svoje edinke. Ta je svoje srce že podarila revnemu sosedu, ki ga oče ne mara. Zaljubljenca si izmislita zvijačo, ki ju pripelje do srečne poroke. V igri nastopajo še hlapci in dekle, vaška klepetulja, tepček, godec, starešina in drugi. Taka je zgodba, ki se konča s poročno gostijo. Gledalci so z zanimanjem spremljali dogajanje na odru in v zadnjem dejanju celo sodelovali s petjem.

Med igralci je več mladih kot pred leti. Režiser Ivan Koželj jih že kar nekaj časa uspešno vključuje v družbo starejših igralcev. Skupne vaje, nastopi, gostovanja, vožnje z avtobusom in srečevanja z rojaki v drugih krajih ustvarjajo družinsko ozračje,

ki ga ni čutili le pri igri. O tem ste se lahko sami prepričali ob srečevanju z njimi.

Predstavi sta bili le v našem središču. Zakaj? Osební dogovor je dostikrat učinkovitejši od sestankov. Postavitev odra je bila tokrat precej zahtevna, zato bi bilo težko pripravljati od dvakrat. Med nami je vse manj tistih, ki obiskujejo kulturne prireditve. O finančnih uspehih se tu ne da govoriti. Morda se še spominjate gledališkega igralca Toneta Gogale, ki nam je lansko leto predstavil monodramo o Andreju Smoletu. Odigral je štiri predstave, vsako na drugem odru. Glede na obiskovalce bi zadostovala ena predstava. Pri veseloigri Micki je treba moža je bil obisk kar dober, čeprav je bilo še prostora v dvorani. Četudi bi bili predstavi na dveh odrih, bi težko govorili o večjem obisku.

Za dobro počutje igralcev je pomembna tudi hrana. Tudi za to smo poskrbeli s Francko Anžin, Društvom sv. Eme in drugimi gospodinjami. V nedeljo so poleg upokojencev in igralcev nahranile še veliko drugih gostov, čeprav niso pričakovale takšnega obiska.

Igralski družini iz Sydneya se iskreno zahvalujemo za obisk z željo, da pridejo med nas tudi z naslednjo predstavo. Hvala tudi vsem, ki ste poskrbeli, da so se med nami dobro počutili.

V postnem času ste povabljeni k večernim mašam ob petkih, ki so združene s križevim potom. Čas priprave na veliko noč je namenjen tudi odpovedi v materialnih stvareh. V ta namen avstralska Cerkev že vrsto let organizira Project Compassion - nabiralno akcijo v pomoč lačnim. **Šparovčki** so

Sydneyski igralci na našem odru v Kew z veseloigro "Micki je treba moža". V zadnjem dejanju pa je le prišlo do svatbe...

vam na voljo v naši cerkvi pod korom ali v zakristiji; dobite jih lahko tudi v drugih cerkvah.

Zakrament svete spovedi je sestavni del priprave na veliko noč. Ob nedeljah imate priložnost za spoved pred obema mašama. Spored spovedovanja v drugih cerkvah, kjer navadno lahko srečate slovenskega duhovnika, boste dobili z velikonočnim pismom. Za bolnike in ostarele pa lahko pokličete enega od patrov v Baragovem domu.

V soboto 25. marca bomo šli na izlet v Ballarat. Obiskali bomo **Begonia Festival** - jesensko razstavo cvetja. Na poti domov se bomo ustavili še v **Daylesfordu**, ki je znan po svojih mineralnih vrelih. Odhod zjutraj ob osmih izpred cerkve v Kewju. Cena \$ 13. Prijavite se lahko po mašah v zakristiji ali po telefonu. Kličite Baragov dom.

Ker je ta dan praznik **Gospodovega oznanjenja**, imamo tudi večerno mašo.

V času pred prazniki je treba urediti tudi zunanost našega središča. Predpraznično čiščenje bomo imeli tokrat v soboto, 1. aprila. Lepo ste povabljeni k sodelovanju. Naslednji dan je tiha nedelja. Za ta dan pripravljamo razstavo **Veliki teden pri nas doma**. Na mizah bi radi predstavili domače praznovanje velikega tedna. Butarice, pirhi, potice, jerbasi z žegnomo, raglje, domači prti z motivi velikega tedna... vse to bi radi zbrali in pokazali tistim, ki tega še ne poznajo. Če imate doma kaj primernega, nam to posodite za razstavo. Društvo sv. Eme za ta dan pripravlja prodajo potice, Angelca Povh pa bo spet cvrla krofe.

Na cvetno nedeljo bomo imeli pri maši (v lepem vremenu na prostem pri lurški votlini) blagoslov butaric in zelenja. Butarice bomo delali v soboto 8. aprila popoldne. Škarje in zelenje prinesite s seboj. Na cvetno nedeljo navadno delimo oljčne vejice. Če ima kdo oljko doma in je potrebna obrezovanja, je naprošen, da nam za to priložnost prinese kaj vejic. Seveda ne šele v nedeljo. Ali pa naj nam sporoči, da jih pridemo iskat.

Blagoslov butaric in drugega zelenja bo letos tudi v **Geelongu** in **St. Albansu**, ker je cvetna nedelja ravno druga v mesecu. Pred mašo se zberemo pred cerkvenimi vrati, kjer bo blagoslov, nato gremo v sprevedu v cerkev. Oljčne vejice ali drugo zelenje prinesite s seboj.

Podrobneje boste o velikonočnem bogoslužju obveščeni v aprilskih Mislih in v pismu, ki vam ga navadno pošljemo pred prazniki.

Še nekaj novic o opravljenih delih. Alex Bratina, Štefan in Mark Cek so pred dnevi namestili ventilatorje v naši cerkvi. V poletnih dneh se cerkev hitro segreje in je včasih težko zdržati v njej do konca maše. Ventilatorji bodo vsaj delno poskrbeli za hlajenje. Pri tem bomo skušali najti pravo mero za vse, saj nekateri prepaha ne prenesejo, drugi pa ne morejo brez njega. - Anton Brne je v učilnici Slomškove šole namestil leseno talno oblogo, naredil pa bo še police v mali zakristiji.

Članice Društva sv. Eme, pravijo, da bodo poravnale račune.

Vsem skupaj iskrena hvala za vse!

P. TONE

Na soboto pred Cvetno nedeljo v razredu Slomškove šole - nad tri sto butaric pripravijo vsako leto članice Društva svete Eme s pomočnicami

MOJE CELICE

/ ŽALE /

Prvi dan dela je bil zame zelo naporen. Dodelili so me k "betonski brigadi". Duhovniki smo bili namreč razdeljeni v tri delovne brigade. Najmlajši smo imeli najtežje delo, pripadali smo "betonski brigadi". Duhovniki srednjih let so pripravljali malto in sejali pesek, najstarejši pa so pripadali tako imenovani "kripel-brigadi". Opravljali so le lažja dela. Pobirali so trske, čistili po gradbišču, pometali in podobno. Najmlajši smo delali pri izkopu gramoza, odvažali gramoz iz jame, betonirali, nakladali opeko in jo vozili na dvigalo in podobno. Ko smo betonirali ploščo ali krožni venec, je bilo treba kar gibati. Delovni čas je trajal osem, nekaj časa pa deset ur. Imeli smo delovno normo. Kar smo preseglji in nadure so nam plačali, tako da smo nekateri zaslužili tudi nad 2000 dinarjev. Takrat je bilo to kar precej. S tem denarjem smo si kupili kak priboljšek v taboriščni "trgovini".

Delali smo s polno paro, ker smo hoteli zavezati jezike paznikom in ljudem na upravi. Rekli so namreč, da so nas poslali na delo, da se tudi "farji naučijo delati". Nalašč smo presegali normo, da smo jim dokazali, da se ne bojimo fizičnega dela in da smo sinovi delovnih ljudi. Obljubljali so, da bomo prej izpuščeni, če bomo pridno delali. Pri prvi amnestiji pa smo spoznali ničevost teh obljub, ker so poslali domov največje lenuhe in delomržeže. Pozneje smo nekoliko varčevali s svojimi močmi. Pazniki so nam zaupali, nič nas niso silili k delu, ker smo si pridobili ugled s svojo pridnostjo.

Stavba je neverjetno hitro rastla iz tal. V enem tednu je v grobem zrastle za eno nadstropje. Vrh ogrodja, po katerem je teklo dvigalo, je navadno sprejemal malto in opeko Stanko Kapš (zdaj župnik v Horjulu). Na dvigalo smo pripeljali po tri samokolnice materiala. Včasih so ostale samokolnice na stavbi, ker jih niso pravočasno vračali. Spodaj smo kričali: "Samokolnice! Kapš! Samokolnice!"

NAŠE NABIRKE

TISKOVNI SKLAD
PATRA BERNARDA
ZA NAŠE "MISLI":

\$50.— Julijana in Egidij Kolarič;
\$40.— Viljem Mrdjen, Franc Valen-
čič, Anica Mukavec, Maks Brunčič;
\$30.— Luisa Prpič; \$20.— Terezija
Umek, Lado Sluga, Lojzka Husarek,
Jože Štemberger, Marjan Pažek, Jo-
že Balažič, Mihaela Semelbauer, Da-
nilo Kreševič, Mario Maršič, Emilia
Walls, Gabriel Čefarin; \$15.— Ivan
Cetin, Milena Baetz; \$12.— Slavka
Kruh; \$10.— Alojz Ličen, Milena
Brgoč, Štefanija Mazzitelli, Edvard
Persič, Miroslav Bole, Štefka Tom-
šič, Jože Vuga, Marija Belavič, Zor-
ka Černjak, Stanislav Bele, Marija
Mocicko, Eva Wajon, Franc Magdič,
Herman Muster, Ivan Šušarič, Mi-
lan Kavič, Stanislav Vadnjal, Štefan
Saule, Jože Krušec, Louisa Jug, Šte-
fan Plej, Janko deMajnik, Venceslav
Ogrizek, Jože Težak, Julijana Šajn,
Danilo Maver, Rezika Smolič, Rafa-
el Koren, Walter Jelenič, Stanislav
Ogrizek, Roman Divjak, Franc Plohl,
Franc Visočnik, Jakob Rejec, Mari-
ja Mivec, Jožef Topolovec, Kristina
Car, Evgen Bizjak, Ivan Žele, Lojze
Furlan, Anica Pegan, Alojz Brne,
Ema Polak, Frances Restuccia, N.N.;
\$7.35 Cilka Žagar; \$6,79 Sylvia
Goetzl; \$5.— Ivanka Nanut, Milan
Kropej, John Vidmar, Vida Horvat,
Karl Mežc, Sofia Krojs, Slavka Am-
brožič, Francka Kavčič, Vida Koželj,
Štefanija Bajsič, Liberó Babič, Sta-
nislav Tomšič, Rudi Simčič, Janez
Jernejčič, Katarina Hvalica; \$4.—
Terezija Lenarčič, Jože Rakar;
\$2.— Marija Zaja.

ZA MISIJONE IN NAŠE
POSINIVLJENE MISIJONARJE:

\$50.— V čast sv. Antonu Richard in
Ladka N.; \$30.— Julijana Šajn (za
lačne otroke); \$5.— Ivanka Nanut
(za lačne).

ZA LAČNE SIROTE
MATERE TEREZIJE:
\$10.— Marija Čeligoj.

VSEM DOBROTNIKOM
NAJ BOG STOTERO POVRNE!

ZA TRAJNE SADOVE PAPEŽEVEGA OBISKA SLOVENIJE V LETU 1996

Dragi bratje in sestre!

Znano vam je, da je sveti oče Janez Pavel II. obljubil svoj pastoralni obisk v Sloveniji v letu 1996. Datum še ni določen. Močno upamo, da se bo zdravje svetemu očetu tako izboljšalo, da bo mogel prvikrat priti v Slovenijo. To bo izpolnitev dolgega pričakovanja in zgodovinski dogodek v mladi samostojni slovenski državi. Zato je naša skupna dolžnost, da se svetega očeta spominjamo v molitvi in prosimo božje pomoči za njegovo zdravje.

Predsedstvo posebnega odbora za pripravo papeževega obiska je prevzel ljubljanski nadškof, vodstvo pa pomožni škof ljubljanske nadškofije msgr. Alojz Uran, ki bo dobil še druge sodelavce. V zvezi z državnimi organi Vatikana in Republike Slovenije bo začel pripravljati vsestransko organizacijo papeževega obiska. Še veliko pomembnejša pa je duhovna priprava na obisk svetega očeta Janeza Pavla II. Zato se v tem pismu slovenski škofje obračamo na vse duhovnike, redovnike in redovnice, župnijske pastoralne svete, razne molitvene skupine in vse vernike s prošnjo, da bi duhovno čim bolj sodelovali v pripravi na srečanje s papežem Janezom Pavlom II. v Sloveniji.

Duhovna priprava naj bi obsegala predvsem naslednje dejavnosti:

1. Poglobitev zavesti naše povezanosti s Cerkvijo; to pomeni najprej s Kristusom v občestvu z Bogom in med kristjani, kot je bilo geslo molitvene osmine v letu 1995. Koinonia – občestvo v Bogu, z Bogom in med kristjani. S tem je povezano čim boljše poznanje Cerkve in njene zgodovine, še posebej v Sloveniji.

2. Verska in moralna prenova ter poglobitev osebnega, družinskega in javnega življenja. V ta namen naj bi

Po dolgem času se je počasi približal ograji, pokukal navzdol, otresel pepel s cigarete in hladnokrvno vprašal: "Kaaaj? Kaj bi rad?"

"Vrni samokolnice! Hitro!" smo kričali.

Nič ga nista ganila naše vpitje in naša nervoznost. Počasi je stegnil vrat čez ograjo in vprašal: "Ali misliš resno?"

Res nismo vedeli, ali bi se mu smejali ali se jezili. Končno smo spoznali, da ima prav.

Kapš je večkrat stregel zidarjem. Če je slučajno držal zajemalko za malto, ko je udaril gong za konec dela, je okrenil glavo, prisluhnil, razkrečil prste in spustil zajemalko na tla. Prižgal si je cigareto in se molče izmuznil iz stavbe. Delal je počasi, vztrajno, nikoli pa se ni pretegnil.

Dvigalo je vodil salezijanec Jurčak. Imel je svojo barakico z okencem, da je videl, ali je prav naloženo in zavarovano.

Že prvi dan sva se spoznala. Ko sem pripeljal samokolnico na pod dvigala, sem mu dal znamenje, naj dvigne. Nato sem se skrill pod okence in počasi pokukal v njegovo "kapelico". Skremžil sem obraz in mu pokazal jezik. Zasmeljal se je od srca. Vprašal me je, ali sem salezijanec. Pozneje sem ga večkrat vprašal, če se salezijanci pozdravljajo s kazanjem jezika.

Ugajalo mu je, ker sem pokazal svoj veseli značaj. Priznati moram, da sem se na Žalah razživel, kot bi hotel nadomestiti vse, kar sem po samotnih celicah zamudil. Vse sem zabaval, zbijal šale in se norčeval. Nekateri pa niso bili dostopni za to. Z mrkimi obrazi so odhajali na delo in z dela, in če si se jim približal, so pogledali izpod čela, kot bi hoteli reči: Noli turbare circulos meos! (Pusti me pri miru!) K sreči so bili le redki. Večina je razumela šale in dovtype, tako da je postalo življenje zelo razgibano in veselo.

Mlajši smo se povezali v "Didkov kotiček", ki ga je vodil Didek-Mirko Kambič. Bil je duša vseh prireditev in godovanj. Imeli smo svoj "stenčas". Kambič je bil priden risar in je znal delati karikature. Ni bil za težka dela, zato je pomagal v pisarni. Kadarkoli smo prišli z dela, smo zagledali na stenčasu karikaturu tega ali onega. Z lahkoto je zadel Kovačiča, kateremu smo pravili "Brčko". To pa zato, ker je venomer ponavljal: Brčko-Banoviči (proga, ki je bila takrat nanovo zgrajena).

Nekoč je Kambič opazoval Janka Oražma, ko je peljal samokolnico. Bil je majhne postave in debelušast. Trebušček mu je kot sodček štrlel proti samokolnici. Lep motiv za Kambičevo roko. Ko smo se vrnili z dela, smo se od srca nasmejali. Zagledali smo Oražma, kako pelje svoj trebušček v samokolnici. Stopa lepo vzravnano, trebušček pa mu visi v samokolnici, ki jo potiska pred sabo.

Nekoč si je Klančar na delu izpahnil roko. Zato je nekaj časa nosil roko v naramni ruti. Frančku pa je bilo zelo dolgčas, ker je Polde ostajal v baraki in ni šel na delo. Spomnil se je na zobe.

Nekega jutra, ko smo bili po brigadah razvrščeni na dvorišču, smo opazili, da Frančka ni. V ozadju so imeli svojo "brigado" bolniki, in med njimi smo zagledali tudi Frančka. Kar na smeh nam je šlo. Okrog lic si je privezal veliko ruto in še z dlanjo podpiral lice, kjer ga je "bolel zob". Tudi Kambič je to opazil. Opoldne je že visela karikatura na stenčasu. Polde Klančar - velikan, z roko v naramnici, poleg njega pa mali Franček kot pritlikavec z veliko ruto okrog glave in z veliko pentljo vrh glave. Vsi smo se na glas krohotali, le Franček nas je potmurjeno gledal in se osramočen umaknil v svoj kot.

Sobni starešina je bil Janoš Golec iz Maribora. Pravili smo mu "general Markos". Zelo se je namreč potegoval za grškega generala, ki je vodil partizanstvo v Grčiji. Golec je bil pisatelj. Pred vojno je v Mariboru urejeval "Slovenskega gospodarja" in pisal čudovite zgodbe o razbojniku Guzeju. Tudi v KPD je znal pripovedovati lepe zgodbe iz svojega življenja. Zlasti na božične večere so ga vsi napeto poslušali kot otroci. Bil je namreč kot dedek med njimi. S svojimi sivimi lasmi je bil še bolj veličasten.

Dokler je bil doma, je dobival invalidnino, češ da ima suho roko. Vedno je nosil črno rokavico. V zaporu pa so se mnogi duhovniki čudili, ko so ga videli, da tudi s tisto roko dela. Konec invalidnine in konec "suhe roke"!

Na Žalah ni delal z drugimi zaporniki. Ostal je v sobi in risal na lesene ploščice razne narodne motive. Pazniki so bili nori za take stvari, čeprav ni bilo nič umetniškega. Mi smo namreč hvalili njegove "umetnine". Zelo je bil hud, če ga je kdo podražil in mu rekel, da je vse zanič. Takrat ga je prav debelo pogledal čez očala, se našobil in zagodrnjal: "Kaj se pa ti razumeš na take stvari!? Napravi boljše, če znaš. Edino Didek bi morda kaj boljšega napravil!" Kambiča je cenil, ker je videl, da je fant talentiran tudi za risanje.

/Prihodnjič nadaljevanje/

Ne le kenguruj — tudi noj je pravi Avstralec

Misli, marec 1995

po župnijah imeli duhovne obnove, neke vrste misijone, čeprav misijonov v pravem pomenu besede ne bo mogoče izvesti po vsej Sloveniji. Pri tem naj sodelujejo zlasti mladinske in molitvene skupine.

3. Prizadevanje za spravo v vseh njenih razsežnostih. V letu 1995 bomo praznovali 50. obletnico konca druge svetovne vojne. To je za slovenski narod še posebno pomembno leto v znamenju sprave in odpuščanja. Zato želimo, da bi bila sprava in odpuščanje v družinah, med raznimi skupinami in v celotnem slovenskem narodu posebno pomembna naloga v duhovni pripravi.

4. Povezava vseh naših rojakov po svetu s Slovenci v domovini. Nedvomno se bodo naši duhovni pripravi pridružili tudi Slovenci po svetu in se udeležili, kolikor bo le mogoče, tudi obiska svetega očeta v Sloveniji.

5. Ekumenski pomen papeževega obiska, kakor se to dogaja v vsaki deželi.

6. Prizadevanje za mir z Bogom, med seboj in v družbi ter spoštovanje drugače mislečih.

Papežev obisk ne sme biti samo kratek dogodek, ki sicer najde velik odmev v javnem življenju, temveč mora obroditi trajne sadove. Zato bomo v prihodnjih mesecih na različnih področjih in ob različnih priložnostih še veliko govorili o duhovni pripravi in trajnih sadovih papeževega obiska.

Vabimo duhovnike, redovnike in redovnice, župnijske pastoralne svete, molitvene skupine, bolnike in vse vernike, da čim bolj goreče in zavzeto sodelujete v duhovni pripravi.

Ko se vam za vaše molitve in sodelovanje vnaprej iskreno zahvaljujemo, vas vse pristrčno pozdravljamo in kličemo na vas božji blagoslov.

Na 20. redni seji Slovenske škofovske konference v Kopru, dne 20. februarja 1995.

VAŠI ŠKOFJE

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

*Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 346 9674 - Fax (08) 346 3487*

NAJPREJ, kaj je bilo novega na našem misijonu: v nedeljo 2. marca je bil med mašo sprejet v občestvo katoliške Cerkve in v našo skupnost **Neven Anton Jesenko**. Starši so Frank Jesenko in Irena r. Ivančič. Botra sta bila Marijan Jesenko in Mary Ivančič. Mislim, da je bil stari oče Tone Jesenko, ki je predsednik odbora našega verskega središča, kaj ponosen ob tem dogodku. Saj je bil njegov vnuček krščen pri krstnem kamnu, ki ga je on koval. Naj pri tem poudarim, da naša cerkev - razkošno ali pa skromno, kakor hočete - razodeva na vsak pogled Tonetova dela.

Vsekakor je bil krst lepa nedeljska slovesnost, pri kateri so svojci in verska skupnost lepo sodelovali. Končno je sleherni krst poroštvo življenja naše narodne skupnosti.

Staršem in starim staršem novokrščenca čestitam, malemu Nevenu Antonu pa želim obilico telesnega in duhovnega zdravja. Naj bi ga v življenju spremljal božji blagoslov.

Isto nedeljo je bila razstava ročnih del v tukajšnjem Slovenskem klubu. Razstavljena so bila dela naših rojakov. Razstavljene predmete od šivanja do slik, keramike, stekla... bilo je nekaj čudovito lepega. Začutil si, koliko skrbi in truda je bilo

Victoria Square, središče mesta Adelaide

vloženega v to prireditev, da je bila razstava res na estetski višini. Izdelki so bili ocenjeni od neodvisnih sodnikov tuje narodnosti, ki so občudovali razstavljene predmete in zaznali marljivost slovenskih rok za slehernim izmed njih.

Na razstavnici mizi se je lepo podala slovenska biblija Jurija Dalmatina z letnico 1584 (seveda faksimile) in nekaj lepih cerkvenih izdelkov: pirhov, sveč in vezanih prtov. Komisija jim je prisodila prvo nagrado. Najbrž je bilo prvič, da je misijon tako dobil javno priznanje. Hvala za to čast!

Vsekakor gre pohvala in čestitka Slovenskemu klubu in organizatorjem za to veliko delo. Naj bi se kaj podobnega večkrat ponovilo, saj imamo kulturnih prireditev žal tako malo. Upam tudi, da bo pri prihodnji razstavi med predmeti več slovenske umetnosti, ki bo izžarevala našo lastno tradicijo. Saj smo tako bogati v tej kulturni razsežnosti, ki daje svojo enkratnost našem narodu in njegovi zgodovini.

Kot sem omenil že v prejšnji številki Misli, je v naši cerkvi ves postni čas vsak petek zvečer križev pot s sveto mašo. Naj bi si res vsaka družina vsaj enkrat v postnem času vzela čas za to postno pobožnost. Zlasti starši z malimi otroki naj bi z udeležbo pokazali malčkom pomen križa in našega odrešenja in vrednoto molitve. Seveda, če otrok ne vidi vzora v svojih starših, je malo verjetno, da bo kasneje razumel smisel trpljenja in mu bo molitev v življenju kaj pomenila.

Podobno je s starši, ki se odcepljajo od slovenske skupnosti in s tem - hočeš ali nočeš - potujčijo svoje otroke. Lahko rečemo, da so taki starši grobarji slovenstva, pa tudi vere, saj pozabljajo na vzgojo, ki so jo sami enkrat prejeli od svojih vernih in zvestih slovenskih mater. Ko jih vprašaš, zakaj jih vendar ni blizu, ne v cerkev in ne v slovenski klub, pa najdejo sto izgovorov. Večina so za lase privlečeni, če kaj veljajo, so pa koristni samo zanje, ne za skupnost.

Verouk za naše birmance je vsako drugo nedeljo po maši, od junija dalje pa svako nedeljo prav tako po maši.

Radijska oddaja v priredibi našega verskega središča je ob sredah zvečer ob 7.30 na etnični postaji 5 EBIFM. Postne oddaje imajo namen: duhovna priprava na praznik vstajenja Kristusovega in končno tudi našega.

Pravkar sem dobil sporočilo, da je včeraj, v torek 14. marca, v adelaidskem Royal Hospitalu

umrl JOŽE VALENČIČ. Naj ga Bog sprejme v svoj mir! Več o njem v prihodnji številki.

Dobil sem tudi pismo sina pokojne Slovenke v Perthu, W.A., ki je umrla 16. oktobra 1994 v St. John of God Hospitalu, Subiaco, W.A., pa doslej še ni o njej nihče poročal. Pokojno PEPCO HRIBAR sem srečal že bolno ob svojem zadnjem obisku rojakov v Perthu. Lepo sva se pogovorila in bila je

polna upanja na ozdravljenje. Žal je prišlo drugače.

Pokojnica je bila rojena 26. novembra 1915 v Polšečah na Notranjskem, v družini Ponikvar. Dne 25. novembra 1934 se je poročila z Josipom Hribarjem, ki je žal pokojni. Že pred vojno, leta 1935, sta skupaj emigrirala v Avstralijo in si uredila dom v Perthu. Blaga pokojnica naj počiva v božjem miru!

P. JANEZ

Razpis štipendij

Ministrstvo za šolstvo in šport štipendira študente slovenskega porekla iz zamejstva ter potomce slovenskih izseljencev, bodisi v srednjih šolah, predvsem pa so študije namenjene študiju na višjih in visokih šolah v Republiki Sloveniji.

I. Možnosti študija za potomce slovenskih izseljencev:

1. Dodiplomski študij na univerzah v Sloveniji (za kandidate, ki so ob vpisu praviloma mlajši od 25 let). Uradni rok za prijavo za vpis v študijsko leto 1995-96 je 24. marec 1995. Ker pa se zavedamo, da je ta rok prekratek, morajo vloge prispeti najkasneje **do 20. aprila 1995**. Vlog, ki bodo prispele po tem datumu, ne bomo sprejemali. V vlogi morate navesti osnovne podatke o predhodni izobrazbi in študijsko smer, ki jo želite vpisati.

2. Krajše izpopolnjevanje od 3 do 12 mesecev s prednostjo na področjih slovenskega jezika, etnologije, kulture, socialne in politične geografije, muzikologije, umetnostne zgodovine in zgodovine za diplomanta višjih oz. visokih šol.

3. Celoletna šola slovenskega jezika za tujce na Filozofski fakulteti v Ljubljani. - Tečaj je namenjen vsem, ki bi se radi naučili oz. izpopolnili iz slovenščine. Traja od 1. oktobra do 31. maja; razdeljen je na začetni, nadaljevalni in izpopolnjevalni tečaj, obsega pa učenje slovenščine, spoznavanja slovenske kulture ter učenje slovenskega strokovnega izraza. - Rok za prijavo je teden dni pred začetkom tečaja.

II. Pridobitev štipendije.

Štipendije Ministrstva za šolstvo in šport so namenjene študentom slovenskega porekla, ki so pripravljani po povratku v državo, kjer živijo, aktivno sodelovati pri ohranjanju slovenskega jezika

in širše kulturne dediščine, sodelovati pri vzpostavljanju vsestranskih stikov z Republiko Slovenijo, predvsem v krajih z večjim številom slovenskih ljudi in njihovih potomcev.

Vse prijave za štipendije morajo obsegati:

- lastnorочно napisano prošnjo z utemeljitvijo (namen študija i.p.), življenjepis (z opisom dosedanjega šolanja in dela v slovenskih organizacijah ter ustanovah);

- rojstni list (fotokopijo);

- priporočilo slovenskega društva, v katerega je včlanjen kandidat ali njegovi starši ter eventualna ostala priporočila.

Samo za študij pod točko 1. poleg tega še: fotokopijo spričevala zaključnega izpita (mature) in razrednih spričeval srednje šole z nevedbo vseh predmetov.

Samo za študij pod točko 2. še: fotokopijo diplome višje ali visoke šole.

III. Bivanje v študentskem domu.

Če žele študentje bivati v študentskem domu, morajo oddati vlogo na Ministrstvo za šolstvo in šport najkasneje do 30. junija 1995 zaradi rezervacije mesta v študentskem domu.

Prošnjo za štipendijo in navedene dokumente pošljite na naslov:

MINISTRSTVO ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT,
(Služba za mednarodno sodelovanje)
Župančičeva 6,
61000 LJUBLJANA, SLOVENIJA
Telefon: 061/1765-502 - Fax: 061/214-580

V imenu vlade Republike Slovenije
Dr. Slavko Gaber,
minister za šolstvo in šport

Z VSEH VETROV

BOŽIČNO DREVO, ki krasí sleherne božične praznike Trg sv. Petra v Rimu, podari papežu vsako leto druga dežela. Za božič leta 1996 pa bo vatikanski trg krasila smreka iz Slovenije. Tako je bilo določeno že zdaj in novico je objavil slovenski veleposlanik pri Sv. sedežu, dr. Štefan Falež. Dovolj bo časa za izbor lepe smreke velikanke, da ne bo enostavno izginila med ogromnimi arkadami velikega trga, ki ga pozna ves svet.

SVETA CIRILA IN METODA slavi vesoljna Cerkev po novem koledarju na dan 14. februarja (prej je bil ta dan 7. julij), Slovenci pa smo ohranili naš stari datum njunega spomina, dan 5. julija. Eden izmed slovanskih narodov pripravi na vesoljni praznik, 14. februarja, slovesno bogoslužje v rimski cerkvi sv. Klemenca, kjer je grob sv. Cirila. Letos je prišla vrsta spet na Slovence, naloga praznovanja pa poverjena slovenskemu papeškemu zavodu Sloveniku v Rimu. Somaševanje je vodil gost iz Slovenije, mariborski škof dr. Franc Kramberger, k lepemu praznovanju pa je pripomogel tudi pevski zbor ljubljanskih bogoslovcev. Poleg rimskih Slovencev so se udeležili bogoslužja tudi rektorji drugih slovanskih papeških zavodov in nekateri diplomati. Berilo je bral dr. Štefan Falež, slovenski veleposlanik pri Sv. stolici.

Dan po obhajanju praznika naših apostolov so se bogoslovci udeležili tudi splošne papeške avdiencie. Papež jih je pozdravil v slovenskem jeziku, oni pa so mu zapeli.

"**ATEISTI IN NE KRISTJANI**" vodijo vojno v BiH, je nedavno izjavil za beograjsko glasilo Nada srbski pravoslavni škof Lavrentije Trifunović. Po njegovem "večina borcev ni nikoli imela stikov s

Cerkvijo". Zato so bili doslej vsi poskusi srbske pravoslavne Cerkve, da bi vplivala na vojskujoče, brezuspešni. Tudi je poudaril, da nima srbska pravoslavna Cerkev nobenih podatkov in dokazov o prekrščenju pravoslavnih otrok na Hrvaškem. Novico o prekrščenju, ki so jo prinesli srbski časopisi, sta odločno zanikala tako hrvaško vodstvo katoliške Cerkve kot tudi zagrebški pravoslavni duhovnik Jovan Nikolić. Nekateri srbski pravoslavni duhovniki so skušali potovati na Hrvaško, da bi obiskali svoje vernike, pa jim oblasti ne dajo dovoljenja.

EKVADORSKI IN PERUJSKI škofje so pozvali vladi obeh držav, naj se vendar odrečeta sovražnostim in poiščeta mirno rešitev glede spornega mejnega območja. Škof Antonio Arregui Yarza (Quito) je takole poudaril, kako nesmiselna je vojna med dvema katoliškima deželama: "Toliko stvari nas združuje in le malo je takih, ki nas ločujejo. Zato nima nikakega smisla zatekanje k orožju. Le bratski pogovor nas lahko med seboj spet združi."

ETNIČNO ČIŠČENJE SE NADALJUJE, je izjavil banjaluški škof Franjo Komarica na tiskovni konferenci v Nemčiji. V svoji škofiji se boji novega preganjanja katoličanov. Skoraj 50.000 katoličanov je moralo zapustiti tisti del škofije, ki je pod srbsko upravo. Prav v zadnjem času se je to zgodilo več kot pettisočim, ki so le upali ostati. Sedemdeset odstotkov katoliških cerkva je popolnoma porušeni ali tako močno poškodovanih, da so neuporabne. In vendar na tem ozemlju ni bilo nikdar hujših bojev. Računati je treba, da bodo mnogi še zapustiti svoje domove. Saj je 99% teh katoličanov brez dela in tako brez duhodkov za preživljanje sebe in družine. Pomaga jim Karitas, pa ne le njim, ampak vsakemu, ki je potreben pomoči, tudi če ni katoliške veroizpovedi.

ALOJZIJA STEPINCA, zagrebskega nadškofa in kardinala, se je spomnil ob 35-letnici njegove smrti avstrijski kardinal Franz Konig. Pri maši je govoril o tem svojem rimskem sošolcu in velikem cerkvenem dostojanstveniku, ki je ves gorel za svojo domovino in Cerkev. Vernike je povabil, naj ob spominu na tega pokončnega človeka molijo tudi za to, da bi na območju nekdanje Jugoslavije bilo konec vsega hudega.

Ko se je kardinal Konig v februarju 1960 peljal na Stepinčev pogreb, je v bližini Varaždina doživel hudo prometno nesrečo, ki bi ga skoraj stala življenje. Takrat je na bolniški postelji sklenil, da

OFFICE:
563 8095

MOBILE:
018 107 305

Melbournskim rojakom
na uslugo za kleparska in instalacijska dela

DANNY'S PLUMBING

17 Charles Street
East Bentleigh, 3165

DANNY STIBILJ
LICENCE NO. 33308

"bo pomagal zatiranim katoličanom za železno zaveso", za kar si je po ozdravljenju tudi zelo prizadeval.

Stepinčev grob v zagrebški stolnici ima vedno sveže cvetje in sveče ter obiskovalce raznih narodnosti. Največ pa je seveda Hrvatov, ki se mu priporočajo. Gotovo bo prišel čas, ko mu bo Cerkev za njegovo odločno zvestobo in žrtve preganjanja naklonila čast oltarja.

Mimogrede rečeno, kardinal Stepinac je ob neki priliki sam povedal, da ima slovensko kri: njegov stari oče je bil še Stepinec in se je na Hrvaško priselil iz Slovenije. Zato so kardinalovemu rojstnemu domu v Krašiću po domače rekli in morda še rečejo "pri Kranjcu".

GESLO italijanske škofovske konference, ki je bila februarja v Rimu, se je glasilo: Svetišče in sprejemanje romarjev - na poti proti jubileju drugega tisočletja.

Le še pet let nas loči od tega dogodka, za temeljito pripravo nič preveč časa. Računajo, da bo veliki jubilej Kristusovega rojstva pritegnil v Rim 30 milijonov romarjev iz vsega sveta. Cerkevno vodstvo je že ustanovilo svetoletni odbor, ki bo imel nalogo zagotoviti vse potrebno, da bo obhajanje jubileja leta 2000 pristno duhovno doživetje. Rim naj bil takrat neke vrste "svetovno svetišče" v

pravem pomenu besede in ne le izjemen arheološki, zgodovinski, umetniški in kulturni muzej. Seveda pa ne bo mogoče prezreti tudi praktične strani romarjev: zagotovitev ustreznih prometnih zvez, prostih parkirišč, postrežbe romarjev in njih varnosti, za kar morajo poskrbeti seveda civilne oblasti. Tu je sodelovanje med Cerkvijo in državo nujno potrebno.

ODMEV na sramotenje svetovnoznane Matere Terezije iz Kalkute na angleški neodvisni televizijski postaji Kanalu 4 se od časa do časa še čuje. Spored "Peklenki angel" je 8. novembra na neokusen način napadel in mazal dobrotnico kalkutskih revežev ter ji odrekal iskrenost njenega karitativnega dela. A dosegel je ravno nasprotno: val ogorčenja in izgubo lepega števila rednih gledalcev.

Bral sem, da je scenarij za spored neokusnih klevet napisal marksistični časnikar, posnel ga je neki musliman-bogataš, predvajala pa ga je televizijska postaja, ki jo vodi mož judovskega rodu.

Mati Terezija je celo zadevo sprejela popolnoma mirno in se je izrazila, da enostavno "nima časa za take stvari". To je najlepši, svetniški odgovor podlim podtikanjem brez vsake podlage, iz katerih sika sovraštvo do božjega dela.

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

V.F.L

PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,

DANDENONG, 3175

Ph: 793 1477 Fax: 793 1450

COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- *BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

V GALERIJU MLADIH predstavljamo danes skoraj dvajsetletno dekle, ki je – lahko rečem – vsa svoja leta doslej darovala skupnosti. LIDIJA LAPUH je melbournski mladini in ostalim rojakom dobro znana, udeležencem vsakoletnega mladinskega koncerta ob vsepovsod pa prav tako. Sej je že nekaj let redno nastopala z igranjem na orgle in petjem. Kar čudno jo je videti enkrat na sliki "v civilu", brez narodne noše in orgel pred sabo, na domačem vrtu in s psičkom (ampak ta je samo na sliki, ne pride v Galerijo!).

Lidijini starši so iz zelene Štajerske, oče Ivan je bivši fant Baragovega doma in tudi pesnikuje. Prej je družina živela v Morwellu, tam je Lidija začela šolo na fari sv. Vincencija. Tudi nadaljevala je v katoliški šoli, v Kildare Regional College v Traralgonu, kjer je maturirala. Ko pa se je družina preselila v Melbourne, se je Lidija vpisala na Dandenong Business College ter si že po prvem letu pridobila "Advanced Certificate of Office Administration". Kmalu po končanem šolanju je nastopila službo v pisarni podjetja blizu doma.

TI SI Z MENOJ

SEM MISLIL, DA SEM SAM
NA SREDI TEH VALOV,
NA SREDI TEH VETROV
IN NISEM VEDEL, KAM.

IN VENDAR, TI SI BIL,
MOGOČNI MOJ GOSPOD,
Z MENOJ PRAV VSEPOVSOD,
KJER JAZ SEM BOJE BÍL.

PODAL SI MI ROKO,
ME DVIGNIL IZ NIZKOSTI,
POKAZAL POT H KREPOSTI,
POKAZAL POT V NEBO.

LOJZE GROZDE

Pri vsem tem pa se Lidija že od ranih let življenja posveča glasbi. V enajstem letu starosti je že začela igrati pri mašah farne cerkve sv. Vincencija. Zdaj je redna organistinja in pevka na domači fari sv. Kevina v Hampton Parku. Enkrat na mesec pa igra v naši slovenski cerkvi, kjer se z njo, odkar smo izgubili sestro Silvestro, za orglami vrstijo še trije mladi.

Lidija bo skoraj končala šolo za orgle in glasbeno teorijo, obenem pa že poučuje v glasni začetnike. A če bi jo vprašal, katere pesmi so ji najbolj pri srcu, bi gotovo povedala, da slovenske. Ne verjamem, da bi našel slovensko melodijo, ki bi jo ona ne znala in že kdaj zaigrala. Njeni nastopi na naših kulturnih prireditvah zgovorno dokazujejo, da imamo v Lidiji eno najbolj zavzetih pospeševalcev slovenskih melodij pri nas.

Lidija je rojena seveda na avstralskih tleh, a poleg slovenske pesmi ljubi tudi slovensko besedo. Saj bi mislil, da je včeraj prišla iz Slovenije, tako jo obvlada. Tri leta je že pomagala učiteljici slovenske dopolnilne šole pri tukajšnjem društvu Planica, to leto pa je istotam samostojna učiteljica. Že tretje leto je dopisna študentka slovenskega jezika in kulture na Macquarie univerzi v Sydneyu. Pri tem ji vsaj delno pomaga študentska stipendija, ki ji jo je za njeno pridnost poklonil Slovenski narodni svet Viktorije.

Še marsikaj bi lahko napisal, pa ena stran ne bi bila dovolj. Vesel sem take mladine, ki raste med nami in nam je v čast in ponos. Lidiji želimo, da bi še naprej ljubila slovenski jezik in slovensko glasbo ter od svoje kulturne dediščine nesebično delila tudi drugim. Naša narodna skupnost potrebuje novih, mladih moči.

OBVESTILO

Veleposlaništvo Slovenije v Canberri sporoča, da je spored konzularnih dni v mesecu marcu 1995 kot sledi:

SYDNEY, NSW, ponedeljek 27. marca 1995

- od devete do dvanajste ure dopoldne v verskem središču sv. Rafaela, Merrylands.

- od tretje do šeste ure popoldne v prostorih slovenskega kluba Triglav.

MELBOURNE, Vic., sreda 29. marca 1995

- od devete do dvanajste ure dopoldne v prostorih SNS v verskem središču v Kew.

GEELOG, Vic., četrtek 30. marca 1995

- od devete do dvanajste ure dopoldne v prostorih slovenskega društva Ivan Cankar.

GOLD COAST, Qld., nedelja 2. aprila 1995

- od devete do dvanajste ure dopoldne v prostorih slovenskega društva Planinka.

Konzularne ure v Sydneyu, Melbournu in Geelongu bo vodil g. Aljaž Gosnar, na Gold Coast-u pa ga. Tina Omahen.

Ker g. Aljaž Gosnar odhaja na poslovni obisk Slovenije, v mesecu aprilu ne bo konzularnih dni, veleposlaništvo v Canberri pa bo seveda delovalo kot običajno.

Prosimo vse Slovence, ki se želijo poslužiti teh konzularnih dni, da predhodno telefonsko pokličejo veleposlaništvo ter se dogovorijo za točno uro sestanka.

Veleposlaništvo RS v Canberri ima vsak delovni dan uradne ure od desete do ene ure popoldne. V tem času lahko dobite vse potrebne konzularne informacije, osebno ali telefonično. S tem se bomo tudi lahko izognili napačnim tolmačenjem nekaterih konzularnih vprašanj.

Naše veleposlaništvo uraduje na naslovu:
ADVANCE BANK CENTRE - LEVEL 6,
60 Marcus Clarke Street, CANBERRA CITY.
Številka telefona je (06) 243 4830.
Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pošiljajte na naš poštni predal: **EMBASSY OF SLOVENIA,**
P.O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608

ALJAŽ GOSNAR, odpravnik poslov

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

GREYSTANES, NSW - Dragi bralci "Misli", lepo pozdravljeni! - V petek 18. februarja 1995 smo se člani igralske družine iz Merrylandsa odpravili na pot - na gostovanje z našo igro **Micki je treba moža** v Melbourne.

Po veseli nočni vožnji (smeha in klepetanja ni bilo ne konca ne kraja) smo zjutraj pristali v Kew, kjer so nas marljive kuharice postregle z zajtrkom. Nato smo šli v bližnji motel in ko smo se razvrstili po sobah, smo nekateri upali, da bi malo zadremali. Pa ni bilo nič iz tega. Najbolj pridni - Mihelca, Dane, Ivan in Herman pa so hiteli urejati oder za predstavo. Ko smo se popoldan srečali, so izgledali utrujeni, a dobra volja jih ni minila.

Po večerji smo se pripravljali na predstavo in ugibali, kakšen bo obisk. Dvorana res ni bila nabito polna, a obisk je bil kar zadovoljiv za naše avstralske razmere. Naša prva, večerna predstava je potekala zelo sproščeno. Uživali smo, ko smo slišali smeh publike. Na koncu so nas nagradili z dolgim ploskanjem in vsak od nas je dobil rdečo vrtnico. Mnogi rojaki so nam hiteli stiskati roko v zahvalo za vesel kulturni dogodek. Mislim, da smo bili obojestransko zadovoljni.

Po zelo kratki noči smo že hiteli k jutranji maši. Ob eni uri, po kosilu upokojevcev v cerkveni dvorani (bila je tretja nedelja v mesecu), pa smo ponovno odgrnili odrske zavese. In spet se je zaljubljena Micka znašla v objemu svojega zvitega ženina. Tokrat nas je razveselil še lepši obisk gledalcev. Nekateri so prišli k predstavi že drugič, tako jim je bila všeč. Tudi moja prijateljica Anica je prišla obkraj in povedala mi je, da je tako težko

Za pomoč in nasvet za zmerno ceno

**KOBAL & ASSOCIATES
SOLICITORS & ATTORNEYS**

Dorothy Kobal B.Com L.L.B.

81 Spring Ave,

(P.O. Box KL 806) Kings Langley 2147

(T) (02) 838 0334 (Fax) (02) 674 4583

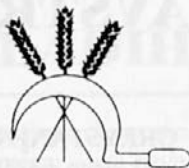
Conveyancing, Wills & Probate, Small
Business, Litigation and General Advice.

THE GRAINARY BAKE HOUSE

Phone 846 7700

Melbournskim rojakom se toplo priporočamo z raznovrstnim domačim pecivom, kruhom in še drugimi dobrotami naše peči.

F. M. P. BRAČKO

1/110 JAMES STREET, TEMPLESTOWE 3106

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta MURRAY in FRANK BERIC

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji...

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway
(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD. 4217

Telefon: (075) 398 759

čakala na predstavo, kot nekateri navijači na nogometno tekmo.

Ko smo se pred odhodom slikali na stopnišču pred cerkvijo ter se poslavljali od prijateljev in znancev, nam je bilo kar težko iti na avtobus. V Kew smo preživeli res lepe trenutke in vsako slovo je težko.

Rada bi se iskreno zahvalila obema melbournskima patroma za gostoljuben sprejem in vso pomoč pri predstavi. Pa tudi prijaznim in dobrim kuharicam, društvu sv. Eme ter cerkvenemu svetu za darovano hrano.

Skupaj nam je bilo vsem lepo in morda drugo leto spet na svidenje. Prav zdaj se člani igralske skupine odpravljamo na nastop v Newcastle, kjer nismo še nikoli prej gostovali. Bajje tam niso imeli slovenske igre na odru že od leta 1958.

Tudi v Adelaido gremo z igro, zato adelaidskim rojakom prisrčno kličemo; Na veselo svidenje pri Vas, ko bo naša Micka iskala ženina. Če ga bo

našla in če bo tudi zares ohcet, to pa do srečanja le ugrabite!

V imenu igralske družine vse rojake toplo pozdravljam, posebno še tiste, ki redno obiskujejo naše predstave, tako da po mnogih letih še nismo izgubili veselja do nastopov.

Še enkrat prisrčna hvala vsem rojakom v Melbournu, na svidenje pa vsem v Newcastlu in Adelaidi! - Danica Petrič

SVETA GORA pri Novi Gorici - Vsem sobratom v Avstraliji ter sodelavkam in sodelavcem pošiljam pozdrave, posebno pa še vsem dobrotnikom naše božje poti Svetogorske Matere božje. Bog vsem povrni za darove preko Misli za naš romarski dom, ki počasi dobiva novo podobo. Ves denar, ki ga dobimo v ta namen, takoj vložimo v nova dela, da bo dom čimprej lahko služil romarjem. Za darove se še hvaležno priporočam zlasti primorskim rojakom, ki jim je Svetogorska Kraljica posebej pri srcu.

Med tednom v tem letnem času skoraj ni romarjev, nedelje so pa zelo lepo obiskane in je spovedovanja vedno veliko. Obnovili smo šest spovednic, da so zaprte in se lažje spoveduje med mašami s petjem.

Lepe pozdrave in še enkrat: Bog obilo povrni! - Hvaležni p. Matej Papež, predstojnik

BALWYN, VIC. - Je že precej časa, ko je bil v "Mislih" objavljen članek "Ministru sem pisal". Objavil ga je g. Ignac Ahlin. Jaz sem ga dobila v roke šele nedavno. Ob branju me je oblila groza, saj mi je bilo kot da bi čula besede moje mame, ki je umrla pred petimi leti in je večkrat govorila o tem. Moj tata (Stanko Zavadlav) je moral iti skozi isto trpljenje kot g. Ahlin. Leta 1943 je bil v ilegali ter je za njim izginila vsaka sled. S sestro Lidijo sva ga dolgo let iskali zaman, tudi po časopisu v Ljubljani. Prav te dni pa je na MISLI prišlo pismo iz ljubljanskega Inštituta za novejšo zgodovino, ki dokumentira očetovo smrt. V usodnih dneh italijanske kapitulacije so ga partizani v Grčaricah ujeli. Bil je ranjen in prepeljan v bolnišnico v

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

Tel: 724 5408

17 Rowley Parade, Fairfield 2163

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

Kočevje, končno pa z ostalimi ranjenci in drugimi ujetniki 14. oktobra v Mozlju ustreljen. Zakaj? Ker je ljubil domovino in se je boril za njeno svobodo. Petdeset let je minilo - končno pa vsaj vem za očetov grob in ga bom ob priliki obiska Slovenije lahko obiskala. Počivaj v miru božjem, dragi tata!

Še nekaj bi rada dodala: Moj mož je hrvaškega rodu in rojen v Zagrebu. Ko sem dobila januarско številko Misli, sem mu pokazala stran s člankom o zagrebški dobrotnici "teti Nikolaji". Takoj je vzkliknil: "O, teta Nikolaja! Te se pa spomnim. Kot otrok sem bil vedno lačen in ona me je nahranila..." Začel je obujati spomine, kako so otroci komaj čakali dan, da gredo k teti Nikolaji. Ona jih je umila, če so bili umazani. Delila jim je obleko. (Spominja se zelenih hlač, za katere je bilo med otroci rečeno, da so iz kopriv.) Pri teti so imeli verouk, po nauku pa so dobili kruh z marmelado. Še dandanes ima moj mož rad marmelado in dejal je, da se ob marmeladi vselej spomni tete Nikolaje. Žal so ti spomini povezani s strahom povojnih let. Ti otroci so bili porinjani na rob in ožigosani kot "ustaška mladež". Ali četudi je od teh obiskov tete Nikolaje minilo že petdeset let, moj mož se hvaležno spominja svoje dobrotnice.

Pozdrave vsem! - **Majda Vuk**

BOX HILL, VIC. - Ob težki izgubi moje drage žene, dobre matere in ljubeče sestre

MARIJE FIJAN,

se v imenu naše družine in vseh sorodnikov iskreno zahvaljujem vsem, ki ste z nami žalovali, se udeležili molitev ob krsti in pogrebne maše ter spremili pokojnico na njeni zadnji poti. Dobri Bog naj povrne vsem, pokojni Mariji pa naj nakloni mir in počitek pri sebi!

Žalujoci mož Zdenko Fijan s sinovoma ter sestra Olga z družino

REŠITEV Dopolnjevanke v prejšnji številki:

1. pekarna;
2. priučiti;
3. pekliti;
4. Pšata;
5. Rebula;
6. urarna;
7. anonimen;
8. voliti;
9. dvopičje;
10. udrac;
11. varati;
12. inozemstvo;
13. ananas;
14. radirka;
15. šakal.

Od vrha navzdol bereš v drugi in četrti vrsti črk, kaj je v zvezi s februarjem: **PREŠERNOV DAN - NAŠ KULTURNI PRAZNIK.**

Rešitev so poslali: **Jože Grillj, Lidija Čušin, Ivanka Žabkar, Ivan Podlesnik, Francka Anžin, Ida Ponikvar, Jože Štritof, iz Ljubljane pa frančiškanski klerik br. Simon Peter Berlec. - Žreb je izbral Ido Ponikvar.**

Misli, marec 1995

**DO YOU NEED A GOOD PLUMBER?
POTREBUJETE KLEPARJA,
VODNEGA ALI PLINSKEGA
INSTALATERJA?**

**Rojakom Melbourn in okolice
se priporoča in je na uslugo
JOŽE ŽUGIČ,**

5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

Viktorijskim rojakom se priporočamo za razna obnovitvena dela na grobovih in tudi nove spomenike na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street

Craigieburn VIC 3064

Telephone: (03) 308 1652

Facsimile: (03) 308 1652

Mobile:

018 348 064

018 531 927

Pri vedeževalki. - "Kaj vas zanima, draga gospa?" vpraša vedeževalka novodošlo mlado ženo.

"Preteklost mojega moža."

"Preteklost? Zakaj raje ne prihodnost?"

"Ta me ne skrbi. Mu jo bom že sama uredila."

KDO BI VEDEL POVEDATI...

...kje v Avstraliji se nahaja **IVAN VAJDA**. Rojen je bil 20. septembra 1942 v Metliki v Beli krajini in je prišel v Avstralijo leta 1967. Ker se že dolgo ni oglašil, so domači zanj v skrbeh. Po njem sprašuje brat Jože Vajda, ki živi na Podrečju pri Domžalah.

Sleherno sporočilo o pogrešanem bo hvaležno sprejeto in po uredništvu posredovano domačim.

Enako tudi kakršnokoli sporočilo o pogrešanem **KARLU FURLANU**, rojenem leta 1931 v Branku (Rihenberg), od doma že od leta 1959. Njegov zadnji naslov je bil v WA: Victoria House, Marine Tce., Geraldton. Domači (brat Ivan, sestra Vera in še posebej sestra Hilarija, ki živi v Italiji, težko čakajo, da se zopet oglašijo.

Vodoravno: 1. okrajšano domače moško ime; 5. skupek požetega žita; 9. priprava za merjenje; 10. prav tak; 12. osebni zaimek; 13. kazalni zaimek; 14. nikalnica; 15. predlog; 17. pijača starih Slovanov; 18. letalo (tujka); 19. povratni zaimek; 20. izdeluje pohištvo; 23; ne zdaj, ampak prej; 26. na drugi strani, preko; 27. tujka za ostrivec, slovnično naglasno znamenje; 30. vsebina, bistvo, jedro; 33. vedno; 37. beseda nas spominja na cvetno nedeljo; 39. domače zdravilo iz istoimenovane rastline; 40. nada; 41. obrežje, plaža; 42. kratica (iz latinščine) s pomenom: zaslužen, do služen; 43. kratica za poštni urad (v angleščini); 44. pritrtilnica v italijanščini; 45. Ave Maria; 46. libra, funt (okrajšava); 47. moško ime (pomanjševalnica); 50. rano; 53. vrsta skupinskega plesa; 54. ime ladje argonavtov v starogrški mitologiji.

Navpično: 1. uživa hrano; 2. ploščinska mera; 3. glasbilo; 4. poledena doba v razvoju Zemlje; 6. različen 7. osebni zaimek; 8. veznik; 9. izraz prijaznosti, dobrohotenja; 11. kmečko orodje; 12. krajšano moško ime; 14. "črka" v glasbi; 16. ime za otroka v prvi dobi življenja; 21. tudi v Sloveniji je vodila vse, pa je propadla (kratica); 22. osrednji prostor cirkusa; 24. slab, nezdrav; 25. konica polotoka; 28. vreča, bisaga; 29. skrajno nezaupanje; 30. kratica za starejši; 31. ovlažil, oškropil; 32. kliče; 33. daje v obilju; 34. za povrtino škodljiva podzemna živalca; 35. dve črki z napisa na križu; 36. pesniška stopica iz dveh (nepoudarjenega in poudarjenega) zlogov; 38. vstaja, borba proti nasilju; 48. učenje; 49. predlog; 51. kratica za decigram; 52. prva in šestnajsta črka v abecedi.

Rešitev pošljite gotovo do 1. aprila na uredništvo!

"Oče, pomagaj mi pri reševanju križanke! Samo zadnja beseda mi še manjka."

"O, to ima pa vedno samo naša mama."

+

"Nič me ne veseli, da bi odrasel."

"Kako to?"

"Ne želim, da bi imeli moji otroci z menoj toliko težav, kot jih imam jaz s svojimi starši."

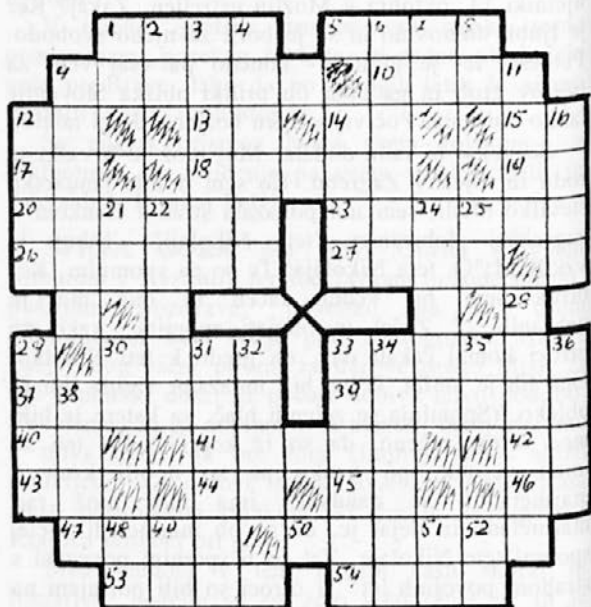
+

Ko sta lopova oropala banko in pobegnili policiji, je eden od njiju začel preštovati ukradeni denar. Drugi ga je pa zavrnil: "Pusti zdaj to, raje se odpočijva! Saj bova jutri že v časopisu prebrala, koliko sva ukradla."

+

Soseda kliče sosedo po telefonu: "Halo, Cilka! Pridite hitro na balkon. Bom takoj pri oknu. Nekaj zelo zaupnega bi vam rada povedala."

Križanka /Ivanka Žabkar/

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

+ Ljudstvo vam je omogočilo vse, kar ste mu obljubljali.

+ Ideologi umirajo, kot se spodobi, njihove ideje pa šele z ljudstvi, ki so jim nasedla.

+ Neumne misli ima vsakdo, a samo politiki jih tudi javno pripovedujejo.

+ Eni imajo delavski razred v srcu, drugi na vesti.

+ Kljub padcu komunizma je še vedno zanimivo vprašanje, kdo je bil prav za prav prvi socialist? Danes še bolj kot kdaj koli prej trdijo, da je bil prvi socialist Krištof Kolumb. Odjadril je na pot, pa ni vedel kam gre; prispel je nekam, pa ni vedel, kje je; in vse to — na tuje stroške.

+ Lahko je živeti od danes do jutri, če si se že včeraj nagradil.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.

VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.

85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.

Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

HOJA ZA KRISTUSOM – Knjižica je v obliki molitvenika in obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Prva izdaja je pošla, druga je pravkar dospela. Cena: 15 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI – V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER – Anglesko-slovenske pesmi Danijele Hliš. – Cena 10 dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

ŽIVLJENJSKI IZZIVI je naslov knjige inž. Ivana Žigona, ki je izšla pravkar v Ljubljani. Cena je znižana na 15.– dolarjev.

JEZUS DOBRI PASTIR. Baragove molitve je zbral v molitvenik dr.F. Jaklič – Z velikimi črkami za slabe oči. – Cena 10 dolarjev.

LEPOTE SLOVENSКИH CERKVA je monumentalna knjiga z 283 čudovitimi barvnimi posnetki. Avtor fotografij je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Kupi jo, da bo postala tvoj družinski zaklad, ki ga boš s ponosom pokazal obiskovalcem druge narodnosti. Cena 49 dolarjev.

ZA PEST DROBIŽA je najnovejša pesniška zbirka, ki nam jo poklanja adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena deset dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA)**, A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

1995 GROUPS FOR SLOVENIJA

Book now for 3 economical groups
departing from Adelaide - Brisbane - Melbourne or Sydney
on May 27th, June 17th and June 21st.

SLOVENIA TRAVEL / DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ŽE SEDAJ ZA SKUPINSKO
POTOVANJE NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1995
Odšli bomo 27. maja in 17. ter 21. junija.

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666